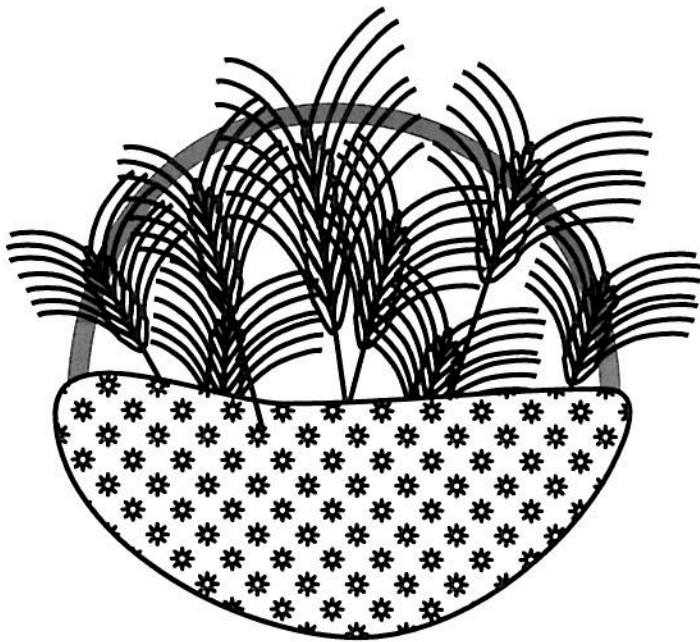

שיבולת בשדה
כורעה ברוח
מעומס גרעינים כי רב
ובמרחב הרים
יום כבר יפוח
השמש כתם וזהב

עורו הוי עורו
שורו בני כפרים
קמה הן בשלה כבר
על פני הכרים
קיצרו שילחו מגל
עת ראשית הקציר...

מתתיהו שלם

שבועות

סיוון אשד"ו, ז'און אס' 1480, 10/06/16

פתיח

בימים אלה חל כידוע 'חג הביקורים' (יאלה נוסעים לקיבוץ לראות ביכורים...) שהוא האחרון במניין הרגלים ובעל משמעות חקלאית מובהקת. לא חקרתי יותר מדי את משמעויותיו של חג זה, שאחד ממנהגיו הנפוצים הוא לבוש בצבעי לבן. כאשר העליתי על דל שפתיי אפשרות לעשות למחרת החג בשר על באש העירו לי ש-'מה פתאום, שבועות זה בכלל חג הגבינות'. חג הגבינות? תהיתי והלכתי להתייחד עם מר גוגל ומצאתי כך:

שבועות קרוי על שם שבעת השבועות שסופרים מתחילת העומר עד חג זה. מספר פעמים. הוא גם קרוי חג הקציר משום שבתקופה הסמוכה לחג זה היה מתבצע **קציר החיטים** שהיה מובא ל-ה' בתור **מנחה**. והוא נקרא גם יום **הביכורים** משום שבחג זה היו מביאים בזמן המקדש את קרבן מנחת הביכורים, המכונה גם **שתי הלחם** מהחיטה שמבכירה בתקופה זו של השנה. אף רמז על גבינה או חלב.

כיצד אם כן השתרש מנהג הגבינות וחדר אל תכניו של חג זה? אפילו אלוהים לא יודע, אבל כל ילד שתשאל אותו לגבי מנהגי החג לא יפסח על ברכת החלב והגבינה. כמו בכל קמפיין שיווקי, עושים יצרני החלב מהלכים יוצאי דופן לעודדנו הצרכנים לרכוש מתוצרתם ולשיר "ארץ זבת חלב, חלב חלב". אז זהו שלא חלב וגם לא נעליים.

אז במוצ"ש נתכנס אל ערימות השחת, ויחד עם מפיקות הארוע עדי גל ורבקה מנטל ונסכם שנה חקלאית אשדותית מפוארת שקצת השתבשה לה בגין ארועי שרב וקרה וברד, וחוזר חלילה, שמזכירים לנו שבחקלאות כמו בחקלאות ישנם מרכיבים שאין לך שליטה עליהם; וגם אם אתה חקלאי מגזע נאצל, לעיתים עליך לקבל את מה שנופל עליך משמים כגזירת גורל.

אז שיהיו לנו מאלה, אבל רצוי כמה שפחות!

חג שמח, בשם המערכת:

אירית ואבנרן

ממנהל הקהילה

שיר הכרם

טל צונן על הגפנים,
וטל על הפנים –
צונן הטל באשכולות.
קם הבוקר ורגליו קלות
בוקר בוקר להאיר,
יאיר בכרם.

אור עולה על ההרים
ואור על הבוצרים
עולה האור מערפילים
שיר לגפן ירוקת עלים
גפן, גפן להלל,
הלל בכרם.

חום כבד נושב באור
וחום – ואין ציפור.
כבד החום על הפנים.
נח היין בענבי-כרמים
יין יין חכלילי – שלי בכרם.

טל היום על פני שדות
ירד בגאיות
היום ירד על הצללים.
לילה לילה שועלים קטנים.
עד הבוקר כוכבים –
כבים בכרם.

יעקב שבתאי

שבועות. חגיגת הודייה על ראשית הפרי שהבשיל, הוקרה על שלב התפתחות משמעותי בציביליזציה - גיבושו של קודקס החוקים האוניברסלי הראשון וביסוס תפיסה מונותיאיסטית לראשונה.

השלמת התשתיות בהרחבה. טרם התקבלה תשובה מהיזם ועם זאת, בעקבות הפגישה במועצה, הגיש הקיבוץ בקשה רשמית למועצה לגשת לשלב האחרון של השלמת התשתיות. מצפים ליציאה למכרז בהקדם.

בישיבת ועד ההנהלה של "נוף אשדות" עלתה הצעה לקחת אחריות משותפת על שתילה בערוגות הרחובות ובכביש הכניסה. המטרה להוריק את שממת הערוגות. להירתם יחד. התרגשתי לשמוע את ההצעה שהועלתה בישיבה. יש בה אמירה על היחד שלנו. בינתיים כפי שצינתי לעיל, מחכים.

עישוב, ריסוס, איסוף ערימות בשטח השצ"פים הלא ממומשים. מספר תושבים פנו בבקשה שהשטח יישמר נקי, הן מהבחנינה האסתטית והן מטעמי נחשים (חברים), צפעים מסתובבים גם בגינות פרטיות פורחות באשדות). שלבים ראשונים התבצעו ומתבצעים בימים אלה, הועברו כבר הנחיות למבצעים. לצערנו נדחתה ישיבת הועד המקומי שנקבעה לראשית השבוע בה צפינו שתתקבל החלטה למימון הפעולות.

שאלת **החינוך** נמצאת על שולחן הדיונים המשותף שלנו. האמת, איני יודע את היקף השיח הבלתי פורמאלי המתקיים בנושא. במישור הפורמאלי התקיימו שיחות בוועד ההנהלה, בצוות לגיבוש הצעה, במפגש הורים ובאסיפה. רבים מהחברים נעדרו מהשיח המשותף. איני מצליח לפענח מה הסיבה לכך.

אני מבקש מהחברים - אנא הגיעו להצביע, לבטא את עמדתכם.

חג שמח,

דורון

באסיפה

- א. אושר: מספר חברי ועד ההנהלה יעמוד על 15 חברים מהם 4 בעלי תפקיד (תיבחן האפשרות לכלול גם בעלת תפקיד שאינו חבר האגשי"ח).
- ב. אושר: חבר ועד רשאי לכהן 2 קדנציות ברצף בלבד.
- ג. אי אפשר לפטר חברי ועד ... אושר: אלא אם ייעדר מ- 4 ישיבות רצופות של ועד ההנהלה ללא הסבר שיתקבל.
- ד. חבר שמתפטר נכנס הבא אחריו ברשימה, ללא בחירות. אם אין רשימה, מקיימים בחירות על המקום הפנוי. אושר: חבר יכהן כחבר ועד אך ורק אם לפחות 10% ממספר החברים בקיבוץ הצביעו עבורו.
4. אושרו להבאה לקלפי לקליטה לחברות: יותם ומייגן בארי, נורית רז.

פרוטוקול מועצת קהילה 13.16

מתאריך 25/5/16

שינויים ותוספות בנהלים קיימים

בהמשך לדיון בו הציגה עו"ד נעה חשמונאי את החומר הכולל ביחס לנהלי קבלת החלטות, נהל הצבעה בקלפי, נהל ערעורים וכו' בפני מועצת הקהילה, עיינה מועצת הקהילה במסמכים המעודכנים: מוסדות הציבור (מס. סעיפים להחלטה), נהל הצבעה בקלפי, נהל ערעורים. הציעה את תיקוניה ואישרה את המסמכים. הנושא יובא לאסיפה.

כתבה: אתי
ערך: דורון

פרוטוקול אסיפת מספר 0716

שם האגודה: **אשדות יעקב איחוד**
תאריך האסיפה: 23/5/16
מספר חברי האגודה ליום האסיפה: **200**
מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: **33**

על סדר היום:

1. אישור הרכב מועצת הקהילה המכהן.
2. אישור המלצת מועצת קהילה, צוות מימוש בני וועדת תכנון לבנייה עצמית במסגרת קוים מנחים. בהשתתפות אדריכל הישוב- מאיה ועפר ראנד.

החלטות:

1. אישור הרכב מועצת הקהילה המכהן- אושר.
2. אישור המלצת מועצת קהילה, צוות מימוש בני וועדת תכנון לבנייה עצמית במסגרת קוים מנחים- אושרה.

רשמה: אתי רון.

פרוטוקול אסיפת אשדות יעקב איחוד מספר 0816

תאריך האסיפה: 7/6/16
מספר חברי האגודה ליום האסיפה: **200**
מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: **21**

1. על סדר היום:

1. העברה לקלפי לאישור קבלת חברות: נורית רז, יותם ומייגן בארי.
2. נוהלי קלפי, ערעור ודיון חוזר באסיפה, סוגיות במוסדות קיבוץ.

החלטות:

1. נוהל ערעורים ודיון חוזר - אושר.
2. נוהל קלפי- אושר.
3. מוסדות קיבוץ - הסעיפים המוצעים אושרו.

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה 'נוף אשדות' 3.16

לגבי החזקת השצ"פ, הרי שיתקיים דיון בוועד המקומי להקצאת כספים לנקות את השטח ולהחזיקו נקי מעשבים ולכלוך במשך כל השנה.

ועד הנהלה יזום דיון לבחינת האפשרויות לביצוע גינון ברחובות שטרם הושלם בהם הנוי, ברוח ההתנדבות.

בנוסף נמסר עדכון, כי התקבלה אצל הקיבוץ פניה מעורכת דין המייצגת מתיישבים בהרחבה בנושא כספי הסבסוד ממשב"ש, ההתקשרות עם היזם וחשבון הנאמנות.

הקיבוץ העביר הטיפול בנושא ליועציו המשפטיים.

רשם: גדי

ערך: דורון

אישר: ניב ליש

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה נוף אשדות 3.16 מתאריך 25/5/16

משתתפים: אמנון גורן, גדי נחום, דקל ערוסי, יונתן שטיינדל, ישראל ברקאי, ניב ליש, שי אורבך, תומר מלמוד.

חסרים: אדמית פלג, אלמוג אביעוז, שאול אלתר,

אישור פרוטוקול 2.16

אושר.

התקנת מתקני שקיות לאיסוף צואת כלבים- תרבות חיים- 2016

הוחלט על פיזור כ- 40 יחידות ברחבי הישוב, שיירכשו במסגרת התקציב המאושר.

יש לשלב ההצבה בפעולות הסברה, בין השאר ע"י מערכת החינוך החברתי.

העברת מערכת החינוך לתקצוב האגודה

הוחלט:

א. מאשרים את ההצעה שגובשה ע"י צוות גיבוש המתווה.

ב. האגודה תהא אחראית במסגרת המתווה המוצע על תקצוב מערכת החינוך החל מה-1/1/17, בכפוף לכך שהקיבוץ יהיה ערב לכיסוי חריגה כספית של מערכת החינוך, עד 20,000 ש"ח בכל אחת מהשנים 2017-2019

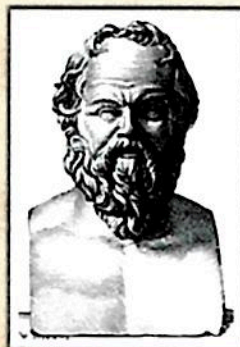
ג. ההצעה תאושר אם תקבל 60% מקולות המצביעים בקלפי כללית של כלל חברי האגודה.

השלמת תשתיות בשכונת ההרחבה

השלמת התשתיות מתעכבת משום שהמועצה ממתינה לאישור היזם לעבודות (שאינו ניתן בשלב זה).

שאלת השלמת התשתיות תידון בין השאר במפגש של הקיבוץ עם ראש המועצה בסוף מאי.

"ניתן לסלוח בקלות לילד
קטן המפחד מהחושך.
הטרגדיה האמיתית היא
שישנם הרבה מבוגרים
המפחדים מהאור..."

~ סוקרטס

משולחנה של המנהלת העיסקית עמית אורלנד

הצוות מעבד 4 סוגי מטעים :

בננות - 360 דונם מניב + 140 דונם שנה ראשונה. המטע סובל זו השנה השנייה מנזקי קרה כאשר 55 דונם בדושן נעקרו לאחר הברד הכבד שירד בחודש נובמבר. המטע לא מצליח בשנתיים האחרונות להגיע לתוצאות מקצועיות משביעות רצון. מבחינה כלכלית מצליחים לשרוד ולהרוויח מעט בעזרת הפיצויים המשולמים ע"י קרן נזקי טבע.

מנגו - 200 דונם מניב + 30 דונם הרכבות. גם מטע זה נפגע השנה מאוד מהברד שהיה בחודש נובמבר. חלקה בצדו המזרחי של השטח, בדושן נפגעה כך שעל מנת לשקמה נדרשו לגיזום עמוק. בנוסף לקרות, סובל המטע זו שנה שניה מהחמסינים המגיעים בעונת החנטה וגורמים לנשירה של החנטים ואובדן יבול. עדיין לא מצליחים להגיע ליבולים משביעי רצון ונדרשת עבודה בעיצוב המטע כך שנוכל לקבל תוצאות מקצועיות טובות יותר.

אבוקדו - 120 דונם מניב, 80 דונם צעיר והחודש מסיימים נטיעה של 120 דונם נוספים. הנהלת אגדה אישרה נטיעה של 100 דונם נוספים בשנת 2017 כך ששטח המטע יעמוד על 420 דונם.

המטע כולו נטוע ברמת סירין ונראה טוב. היבול שהתחלנו לקטוף השנה הוא באיכות טובה. עדיין לא ניתן להסיק מסקנות לגבי כמות היבול.

תמרים - 60 דונם מניב, 20 דונם מניב צעיר, 34 דונם צעיר. השנה מתוכננת נטיעה של 19 דונם. בנוסף, מעבדים 58 דונם בגיונגל השייכים לאפיקים. אנו מתמקדים בזני החיאני והברהי.

לאחר תקופה של התלבטות האם להמשיך ולגדל תמרים, הוחלט לחזור ולבחון את ריווחיות הגידול. השיווק נעשה בעיקר ע"י 'חצר כנרת'. על הצוות מוטלת אחריות כבדה להצדיק את המשך הגידול.

סוף בעמוד הבא

מנהג הוא אצלנו בקהילה הקיבוצית להצמיד תוכן חקלאי לחגי ישראל. את הבסיס לכך אנו מוצאים במקורות. לאורך השנים השכלנו להעמיק הקשר בין משמעויות החג למשמעות חיינו כחקלאים וכך יצרנו מסורת משל עצמנו.

בחג השבועות- הוא חג הביכורים, יצרנו מנהג שבו אנו מציגים בפני עצמנו את היבול שאנו מגדלים, משווקים ומטפחים, ומתוך מסורת זו, ברור מדוע לקראת החג יש מקום לתאר ולסקור את המתרחש בענפי החקלאות של אשדות, ובהזדמנות זו לסקר גם את הפעילות העסקית / כלכלית של אשדות בעמק.

ענפי החקלאות המרכזיים של אשדות בעמק כוללים גד"ש, מטעים (בננות, מנגו, אבוקדו, תמרים), בעלי כנף (הודים, פטם) ורפת (אודותיה מופיעה סקירה נפרדת של מוטי רחמים) שממוקמת בבית רימון בשותפות עם הקיבוצים גשר ובית רימון.

גד"ש - הענף מנוהל ע"י ירון ממון (אשדות מאוחד) כשאתו עובדים 3 חברי קיבוץ - מוישי, שאול ינאי, יונתן שטיינדל ו- 5 תאילנדים קבועים.

הגד"ש מעבד 2,300 דונם, בחלקם מגדלים דו גידול. השטחים משתרעים מדושן בדרום, דרך שיפולי סירין, בזור וליד הקיבוץ.

מגדלים- חיטה, שעועית, בצל, תירס, אבטיח, עכוב, חמניות, עגבניות, ומחפשים גידולים חדשים שיאפשרו ניצול המשאבים העומדים לרשותנו בצורה המיטבית. השנה מרחיבים את היקף עבודות החוץ שעושה הצוות לגדש"ים אחרים, מה שמנצל טוב יותר את הכלים העומדים לרשותם.

מטעים - הענף מנוהל ע"י שמוליק מידלר כשאתו עובדים: גל מלמוד, אבנר רון, בנצי בן נאים, אבנר בן ארי ולאחרונה הצטרף אורן ראובני. בנוסף עובדים קבוע 5 תאילנדים. חלק מהעבודות השוטפות מבצעים עובדי קבלן.

משולחנה של המנהלת העסקית - סוף

מהלך שיווקי של פנייה לתיירות פנים. את התוצאות ניתן לראות כבר במהלך חודשי השנה הראשונים כאשר כמות הלינות גדלה והתוצאות הכלכליות משתפרות.

הצוות בראשות אדווה אלגריסי ואיתה יונתן אלטר, חיה כהן, אסתי גל, חסן המתוגברים בעת הצורך בסטודנטיות ועובדי ניקיון.

לנהרא מונתה הנהלה חדשה שהיו"ר שלה ישראל בן ארצי וחברים בה הילה ברקן, עומר כהן ואנוכי. אדווה משתתפת בישיבות באופן קבוע ומוזמן עופר לוי מנהל אתר נהריים.

רכב אשדות - מנוהל ע"י אמנון גורן. המוסך הגדיל והרחיב השנה את פעילותו ע"י פרסום ופנייה ללקוחות חדשים, לצד עבודה עם הצוות לשימור לקוחות וותיקים.

לצידו של אמנון עובדים: צביה, דקלה, אסף, נחום, מאיר, אייל, ניסים וקטיה.

תובלה - הענף המנוהל ע"י קוטי פייקוב ומפעיל 6 נהגים מסורים ביניהם אודי אשכנזי ואפרים הימן, מצליח לשמור על כדאיות כלכלית.

מערכות פוטו-וולטאיות - השבוע נתחדש בשתי מערכות פוטו-וולטאיות שהורכבו האחת על גג מוסך רכב אשדות והשנייה על גג מגרש הכדורסל.

ההשקעה בוצעה ע"י 'אשדות בעמק' במודל של מערכת תעריפית – החשמל המיוצר יוזרם לרשת וחברת החשמל תשלם עבור כל קילוואט לאשדות בעמק.

לסיום הסקירה, אני מאחלת לכולנו חג שבועות שמח, שנה חקלאית טובה והצלחה כלכלית, ומזמינה אתכם לבקר בנהריים ולראות את המים הזורמים בתעלת האפס ונשפכים מן הסכר לירמוך.

חג שמח!

עמית אורלנד

הודים - הענף מנוהל ע"י רפי ב.ג. כשאינו בצוות שרון לוי, נימר, מוחמד, נאיף ונואף. הצוות כולו וותיק ומקצועי.

אשדות מגדלת ומשווקת כ- 3,500 טון הודים בשנה, חלק נכבד מהכמות נשחטת במשחטת 'עוף טוב'.

לאחר מספר שנים של עדנה: מחירים ראויים ורווחיות טובה, סובל הענף, מזה חצי שנה, מירידת ביקוש ומירידת מחירים למגדל ובשל כך, חלק מהמגדלים סוגרים לולים בשל חוסר כדאיות. הלולים הגדולים ממשיכים ברמת רווחיות נמוכה ולעיתים מסתפקים באיזון התוצאות. אצלנו הענף מרוויח, אבל הרבה פחות ממה שהכרנו ב- 3 השנים האחרונות.

פטם - הענף מנוהל ע"י שאול אלטר שנעזר בעת הצורך בעבודה קבלנית. מייצרים כ- 400 טון בשנה- ענף קטן. אנו בוחנים אפשרות להגדילו. בשלב ראשון איתרנו שטח לבניית לולים חדשים, וכעת פועלים לקבל לכך היתרים מהרשויות. מהלך שאורך כשנתיים. בהמשך בחינה של כלכליות המהלך.

רפת - הרפת המשותפת מנוהלת ע"י מוטי רחמים (יפעת) כשלצידו 17 עובדים קבועים הבאים מיישובי הסביבה הקרובה לבית רימון. לאשדות אין נציגות. יו"ר השותפות הוא יוסי מלול מעין חרוד.

בשנת 2015 סבלה הרפת ממחלה שגרמה לאובדן של כ- 175 פרות מה שלא איפשר לייצר את כל מכסת החלב שעומדת לזכותנו.

במאמץ מרוכז עם מחויבות של הצוות כולו, החלטנו לרכוש בכספים שקיבלנו מהביטוח מבכירות שבמהלך ששת החודשים האחרונים המליטו והעדר חזר לגודלו המקורי. אנו מצליחים לייצר כמעט את כל מכסת החלב. סך המיכסה של הרפת הוגדלה השנה ותגיע ל- 10.7 מליון ליטר חלב.

אשדות בעמק מנהלת מספר ענפים ופעילויות שאינן חקלאיות מובהקות:

נהרא - במהלך השנה שעברה כאשר תנופת התיירים מחו"ל קטנה באופן משמעותי, החל

ברפת נטופה

תוצאות 5 חודשים

התוצאות המקצועיות של הרפת מראות שיפור ניכר אך עדיין אין סיכום תמחירי. שיווקנו כ-4,700,000 ליטר (חריגה של כ-140,000 ליטר). קיבלנו תוספת של 296,000 ליטר למכסת החלב. בסוף השנה לא נגיע עדיין למכסה אך נייצר כ-1,400,00 ליטר יותר מאשתקד. עקב רכישת מבכירות בשנה שעברה, יש לנו 53% מבכירות בעדר כאשר היחס הרצוי בין מבכירות לפרות הוא 35%. המבכירות מייצרות פחות חלב ולכן למרות החריגה עד כה, לא נגיע לייצר את המכסה. המבכירות שרכשנו ייכנסו לתחלובה השנייה ב-2017 ובאם לא יהיה מקרה חריג בשנה זו נגיע לייצר את מלוא המכסה.

ברפת

- השרב הכבד באמצע חודש מאי השפיע על הפרות שירדו בייצור בכ-2.5 ליטר ביום. מכת חום משפיעה מיידית על ייצור חלב וההתאוששות איטית.
- בסככה החדשה התקנו מאווררי "הליקופטר" שהם חסכוניים בחשמל ונעקוב אחרי התוצאות במהלך הקיץ.

השקעות

- החלפנו שופל שהוצאות האחזקה שלו היו גבוהות מאד בשופל חדש שמבצע היטב את העבודות.
- צוואר הבקבוק שלנו הוא היונקיה "שיכון הוולדות" שנמצא בחוץ במלונות שמצבן גרוע ביותר. בחורף הגשם חודר פנימה ובקיץ השמש יוקדת. בתכנון השנה לבנות מבנה חדש ליונקים, לוולדות הקטנים, שייתן מענה בעתיד כאשר יתחילו לייצר חלב.

ענף הרפת בארץ

עדיין יש מאבקים מול משרדי החקלאות והאוצר. משרד החקלאות שאמור לייצג ולהבין את החקלאים יוצא חוצץ גם כנגד

כלל ענף הרפת ומעמיד בסכנה אמיתית את כל מה שנבנה בעמל רב.

חג שמח בשם הצוות

מוטי רחמים.

בהמשך לכתבה מבקש **איציק גל** להוסיף את הדברים הבאים:

ענף הרפת לוחם על חייו מול משרד האוצר ומשרד החקלאות.

משרד האוצר מבקש שנים רבות לחסל את החקלאות בישראל את ענף והרפת בתוכה.

אבל למה משרד החקלאות, שתפקידו לשמור על החקלאים, כולל ענף הרפת רוצה להרוס אותנו? (אולי מקור כספי למימון בנייה ביו"ש...)

אני סבור שהכל מוכוון ומונע מסיבות פוליטיות ולא ענייניות.

נכון להיום אנחנו הרפתנים מוגנים מבחינת מחיר המטרה לליטר חלב, בגין חוק החלב שתקף עד 1.1.2020. בתקווה שעד אז תקום ממשלה חדשה שאולי תנהג בשכל.

הסכנה הגדולה המרחפת על הענף היא ביטול משטר המכסות, כאשר למזלנו, רפת גדולה כמו שלנו תשרוד, בגלל היתרון לגודל והחלב הדתי. כדאי לדעת שהחלב מרפת נטופה בבית רימון נשלח למגזר החרדי שצרכיו הולכים וגדלים עקב ריבוי טבעי.

עוד חשוב לציין שרפת נטופה התאוששה בצורה מעוררת התפעלות מהמכה הקשה שעברנו ב-2015 כשאיבדנו 175 פרות וייצרנו 1.5 מיליון ליטר פחות.

סוף בעמוד הבא

ברפת – סוף

תודות למיומנותו הגבוהה של מוטי רחמים מנהל הרפת, ותמיכה נכונה של הנהלת הרפת, שהחליטה לקנות בכספי הפיצויים כ- 100 פרות תוך סיכון שמחלה יכולה לפגוע גם בהן, דבר שלא קרה לשמחתנו, וכן לסמוך על מוטי שהפחת של הפרות הקנויות יהיה נמוך, כפי שקרה

זו הצלחה לא שגרתית ומגיע למוטי ולצוות כל הכבוד!!!

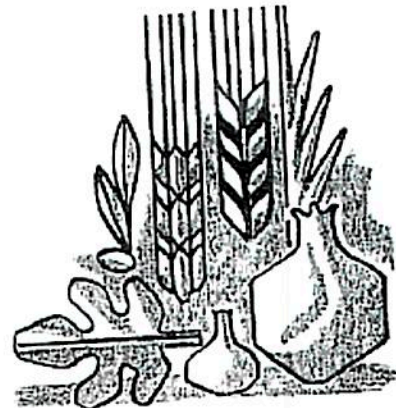
אני מאמין שהרפת בישראל תתקיים לתמיד ואנחנו ננצח את כל האורי אריאלים והכחלונים למיניהם.

אשרי המאמין!

איציק גל

הבְּעִיָּה בְּאֲנָשִׁים
הִיא שֶׁהֵם יוֹתֵר מִדֵּי מִשְׁתַּמְּשִׁים
בְּמִילִים קִיצוּנִיּוֹת
לְמַצְבִּים רְגִילִים
הֵם אוֹמְרִים "מֵהֶמָּס!"
וְ"נִפְלֵא!" וְ"מוֹשְׁלֵם!"
כְּאִילוּ אֵלֹהֵי סוּכָרִיּוֹת
שֶׁמְחַלְקִים בְּחֵינָם
מָה? זֶה בְּאֵמַת הַיָּמִם אוֹתָרָה?
זֶה בְּאֵמַת הַרְגִישׁ לָךְ מֵלֵא פְּלֹאוֹת?
זֶה בְּאֵמַת הִיָּה מוֹשְׁלֵם? עַד כְּדֵי כִּךָ מוֹשְׁלֵם
שִׁיּוֹתֵר מִזֶּה כִּבֵּר לֹא יְכוּל לִהְיוֹת?
הֲרִי אִם כִּבֵּר תֵּאָרֵת כִּ"מִדְּהִים"
אֵת הַסְּנֵדוּיִץ שֶׁאֲכַלְתָּ הַיּוֹם
מָה לְעֲזָאזֵל תִּגִּיד בְּחַתוּזָה שְׁלָךְ?
אוּ כְּשִׁיּוֹלֵד לָךְ הַיֶּלֶד הַרֵאשׁוֹן?
אִיךָ תִּתְאָר מִשֶּׁהוּ בְּאֵמַת יוֹצֵא דוֹפָן?
שֶׁבְּאֵמַת מִטְרִיף לָךְ אֵת הַחוֹשִׁים?
הֲרִי עַל הַסְּנֵדוּיִץ הָעֵלּוּב הַזֶּה שֶׁקִּנִּיתָ הַיּוֹם בְּרַחֲב
אֵתָה כִּבֵּר בִּיזְבִּזְתָּ אֵת הַמִּילָה הַזֹּאת "מִדְּהִים"

ברק פלדמן

בעסקי קהילה ולול

פעמיים במחזור עובד קבלן שפעם אחת נותן חיסון לעופות ובפעם השניה בשיווקים.

אנו רוכשים תערובת מצויינת במכון תערובת ב"צמח" ומשווקים את העופות למשחטה מצויינת ב"עוף טוב" בבית שאן.

העופות מגודלים (זכרים ונקבות יחדיו) ללא תוספות או מזרזי גדילה אנטיביוטיים ונמצאים תחת פיקוח וטרינרי הדוק, תוך שמירה על חוקים נוקשים יחסית בנושא של "צער בעלי חיים".

לול קטן ויעיל

המבנים נמצאים בתוך הקיבוץ אמנם ישנים ועובדים לא יעיל, עם הרבה עבודות תחזוקה, אך למרות זאת, אנו נמצאים בחלק העליון בתוצאות מקצועיות של הלולים בטבלת מגדלי מכון תערובת צמח ויעוף טוב.

אני והנהלה הכלכלית מודעים שמדי פעם מביאים לבתינו גל צחנה וריח רע. אנו עוסקים עתה באיתור מקום חלופי לבניית לולים חדשים ויותר יעילים, אולם זה כנראה יקח מספר שנים.

חג שבועות שמח !

שאול

בריכת שחיה - נושא מאוד חשוב באזורינו - הבריכה שנפתחה בתחילת החודש - נראית טוב יפה ומזמינה.

ניתן לרכוש בכל-בו כרטיסיות כניסה לבריכה, מי שלא מעוניין בכרטיסיה יכול לרכוש בכל-בו כרטיסים לכניסה חד-פעמית בעלות של 25 ₪ לכרטיס. (ילדים מתחת לגיל 5 נכנסים ללא כרטיס.

מכולות איכסון - יש ביקוש רב למכולות איכסון אני מבקש מהחברים שמחזיקים מכולות כבר שנים ארוכות לפתוח את המכולות ולבדוק האם לא כדאי להשליך את כל מה שנמצא שם לפח או לפחות לצמצם - למרות שהסכום הוא "רק" 50-100 ₪ בחודש חבל על הכסף. למי שיש מקום במכולה ויכול להכניס שותף מתבקש להגיד לי.

אשפת טקסטיל - בגדים יד שניה - חברים ותושבים עושים מעת לעת סדר בארונות הבגדים - יש אצלנו שני מקומות מוכרים לנושא זה - הראשון נמצא בארון מיוחד לבגדים משומשים ליד הכל-בו בפינת המחזור - השני לסדר את העניין עם הבנות מחנות יד שתיים.

העמותות שבאות לקחת את הבגדים המשומשים כנראה עמוסות ומגיעות אלינו לעיתים רחוקות יחסית, ולכן אתם מתבקשים לא להניח את הבגדים ליד צובר האשפה של המטבח אלא להכניס הבגדים לאשפה הביתית, במידה ולא הצלחתם במקומות המיועדים לכך.

לצד החקלאי שלי - לקראת חג השבועות

חשבתי לספר לקוראים על חלק אחר בעבודתי - כידוע לחלק מהקוראים אני מנהל ועובד גם בענף קטן ומגדל על שלושה דונם עופות לפיטום. כל מחזור באורך של 40 יום לערך כ- 40 אלף עופות, ששה מחזורים בשנה בצפיפות של 13 עופות למ"ר - אני עובד בדרך כלל לבד, מידי פעם נעזר בפועל.

תרבות אביבית

איזור האירוע ובזמן הערב הסתובבה בין העמדות וראתה שהכל עובד כמתוכנן. **לקרן אלתר** האחראית על הקופות ולצוות הקופאים שהתנדבו לשבת בזמן האירוע בקופות. **לעופר זנדני** על תליית הגרלנדות והעזרה בהקמה ובחיסול ביחד עם **גידי ארזי**, **למיכל פרידר** ו**ילדי כיתה ז'** שסידרו את השולחנות **לילדי בית כולל חצב שסידרו את הכסאות ולחברת הילדים** שעבדו בזמן האירוע בקופות ובהגשה, ודאגו לחסל את האירוע בסיומו.

ואם יש כאלה ששכחתי אני מתנצלת מראש.

מדורת ל"ג בעומר – בחסות החינוך החברתי מדריכי וילדי **החינוך החברתי** הזמינו את חברי, תושבי שני האשדותים למדורת ל"ג בעומר קהילתית ומשותפת. בגן הקהילתי בתוכנית: מדורת ענק, תפוחי אדמה ובצל כמיטב המסורת. מצוידים באלתוש, מחצלות וארוחת ערב משפחתית הגיעו עשרות ילדים וילדות, חברים וחברות לערב של ביחד.

28.5.2016 פֶּסְטִיבַל סְפָרִים

בשבת, במתחם הספרייה, בשעות 9.00-12.00 התקיימה תערוכת **ספרים יד שנייה**. ספרים מכל המינים והסוגים ובכל הנושאים. ספרים באמנות, ספרי קריאה, רומן רומנטי, בריאות הגוף והנפש, תיאטרון, ספרות, שירה, ספרי ילדים ונוער, מדע, פסיכולוגיה ופילוסופיה, ספרים חדשים, ישנים וישנים מאוד.

בהזמנה נכתב: כולם כולם כולם מוזמנים מזקן ועד טף ומזקנה ועד טפּה

פולן וכולם יתקבלו בשמחה באהבה ובתנוּדה כל אחת ואחד יכולים לקחת מה שבא להם – **בחינם**. כל המקדים זוכה בשם הספרייה ברוריה

נ.ב.: לא צריך ארנקים, "כל דְצָרִיךְ יִתֵּי וְיִקַּח"
הרקדה בחדר האוכל –
ביום שישי 27.5 התקיים מרתון ריקודי עם לתוך הלילה בחדר האוכל.
150 רקדנים הגיעו מכל רחבי הארץ.

סוף בעמוד הבא

יום העצמאות

עבר כבר במעט חודש מחגיגות העצמאות שלנו והנה אנחנו כבר לפני שבועות ובכל זאת אי אפשר לעבור הלאה מבלי לרשום כמה מילים על החג שהיה ולומר תודה. החג נערך בשיתוף עם אשדות מאוחד צוות החג היה מורכב מנציגים משני הקיבוצים. השנה החג היה בסימן "פסקול ישראלי" המופע היה רב משתתפים, מכל הגילאים - בשירה, ריקוד והנחיה.

תודה גדולה לכל העוסקים במלאכה: לצוות החג ובראשם **אורית סטולרו** שהפיקה את הערב, יחד איתה **דליה גרבר**, **שירית גלרון**, **אורית כהן ואמנון אביגדור**. תודה מיוחדת **לארז מילר** (בן זוגה של אורין פולק) שבשעות המעטות שנמצא בקיבוץ מצא את הזמן לעבור בשבילים להיכנס לענפי הקיבוץ ולגנים, לצלם ולערוך קליפ מקסים לערב. **לאלון טמיר** על ההפקה המוסיקלית, **לנועם שוחט** על ההגברה, **לחיים סולפין** על הבימוי, **לאודי כהן** על הפקת מחרוזת הלהקות הצבאיות. תודה **למיכל דוד המקסימה** על ריקוד הילדים, שלמרות שלא היה פשוט לגייס ולעבוד עם הילדים הצליחה כמו תמיד, להעלות לבמה ריקוד ילדים רב משתתפים, ססגוני ושמח.

תודה למנחות היפות **רוני מקמל ורוני פרומין**, שאל אף שהן מאוד עסוקות התגייסו בשמחה למשימה. למנחים **ברוריה שרון**, **נורית רז**, **אורן ראובני וגיא פרישקולניק** – תודה גדולה הייתם מקסימים!

וכמובן לכל המשתתפים – הרקדנים והזמרים, תודה רבה על שהגעתם לחזרות, זה לא מובן מאליו וראו את ההשקעה על הבמה.

ולחלק השני של הערב... "על האש" – ראשית תודה **לגיא צליל** שהמשיך את המסורת שהתחילה בשנה שעברה וארגן את החלק הלוגיסטי וגייס צוות מנגליסטים מנצח. תודה לכל "המנגליסטים" ובראשם **בני בריסי** שהתגייסו למשימה, הגיעו כבר ב 19:30 ודאגו שיהיה בשר מוכן בזמן. תודה **לאדמית פלג** שעבדה איתי מהבוקר על סידור

שבועות תשע"ו

טנא פלא

תרבות אביבית – סוף

לו היה לי טנא-פלא,
ביכורים אביא כאלה:
כבש גדי וגם טלה
שטנאי זה אעלה.

אם ארצה – אביא גם שור
לטנא אותו אקשור.
אצפה קרניו זהב,
פז וכסף ושנהב.

ואולי-אולי גם – פיל?
טנא-פלא כל-יכול!
פיל קטן, לבן, חמוד –
חדק לו כמו עמוד!
בידי אותו אניף
פיל-פילון אזניו יכניף...
ואולי כולם יחדיו?
יש מקום ויש מרחב
כי הטנא-פלא, נס!

כל דבר בו יתכנס..
הה.. לו היה לי טנא-פלא,
ביכורים אביא כאלה...

יפרח חביב

!nne dn

שבועות תשע"ו

9.6.16 יום חמישי, הכנת זרים לראש, בגן
השעשועים. הכנת זרים מחומרי יצירה
וחומרים טבעיים.

11.6.16 יום שבת, טקס ביכורים, ערב חג
שבועות בשדה החיטה ליד השכונה
המערבית.

17:30 מפגש חברים וכיבוד קל.
18:15 טקס הבאת הביכורים המסורתי.
הציבור מוזמן לבוא לבוש לבן ועטור בזרים
על הראש (שהכנו ביום חמישי).
מומלץ להביא אלתוש!

12.6.16 יום ראשון, הפנינג פתיחת בריכה
הפנינג מתנפחים.
דוכן מזון בהפעלת חברת ילדים - בתשלום.

גינה קהילתית
מי שמבקר בחלקה שלו בגינה הקהילתית
רואה ברכה ושמחה בעמלו. יש חצילים
ועגבניות ובצל שהם טעימים בהרבה מאלו
שקונים וגם מרנינים את לב המגדלים. יחד
עם זה, רוב המשפחות ששתלו ירקות בגינה
הקהילתית מסתפקים, כנראה, באירוע
השתילה וחלקתם מעלה עשבים הפוגעים
במעט הגינות המטופלות. אנו שבים
ומזכירים לכל מי שיש לו חלקה בגינה
הקהילתית. אנא! בואו לבקר, לעשב. מי
שלא מעוניין לטפל בחלקה שלו שיודיע
ואנחנו ננקה אותה כדי שלא תפריע לחלקות
האחרות.

שבת שלום וחג שבועות שמח,
יונתן ועדי

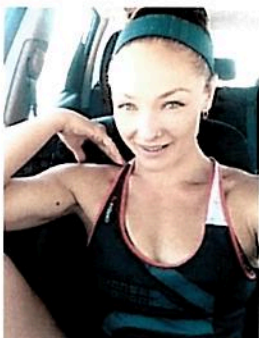
קבלה לחברות – לקראת קלפי

נהנית מספורט ומחול. משחקת בנבחרת כדורשת.
עם הילדים – אוהבים לטייל וללכת לבריכה המהממת של אשדות. להיפגש עם חברים.

איזה חג אתם הכי אוהבים, ולמה?
מיגן - מתלבטת בין חנוכה לשבועות. חנוכה בגלל השירים והטקס של הדלקת הנרות כל יום, ובגלל שהילדים מאוד אוהבים. וחג שבועות – האוכל הכי טעים... והפוקוס על החקלאות הוא יפה ומתאים לחיים שלנו.

מה הדבר שאתם הכי אוהבים בקיבוץ?
את הקהילה, את הישיבה ביום שישי בספונטניות עם חברים, לפגוש חברים על המדרכות, לגדל את הילדים איפה שאני גדלתי.

דמיינו את אשדות בעוד כ-15 שנה, מה אתם רוצים לראות?
שירד הרבה גשם, ושהכל יהיה פה ירוק. שיבריכת בית קרפ' תהיה מלאה תמיד. לשאר נדאג בכוחות הקהילה.

קבלה לחברות - לקראת קלפי

נורית רז

יותם ומייגן בארי שילדס

רגע אחרי האסיפה שהתקיימה אתמול, מתרגשת מהציבור שפירגן למשפחות הנהדרות שאנו הולכים להצביע עבורן בקלפי לקליטה לחברות בקיבוץ. מזמינה את הציבור לבוא להצביע ולהשפיע. מאחלת להן ולנו בהצלחה, ושתרבה משפחות נוספות נהדרות כמוהן לקליטה לחברות באשדות.
זהר

יותם ומייגן (שילדס) בארי

יותם – בן קיבוץ (שרה ודני בארי), בן 37 מדריך ומנהל במועדון הכושר 'ספינדן' שבדגניה א'.
בוגר ביה"ס רימון לגיאז ובעל תעודה בסאונד מניו יורק.

מייגן – נולדה בטורונטו קנדה, בת 33 מדריכה כושר ומורה למחול (גיאז, מחול מזרחי, כוריאוגרפיה ועוד...) עובדת ב'ספינדן', במתנ"ס יבניאל, אולפן למחול עמה"י ועמק המעיינות, עולם התנועה בניר דוד, ובבי"ס דקלים בחמדיה.
בעלת תואר ראשון בהיסטוריה מאוני טורנטו.

ילדים:

עדן – בן 4.5 שנים, רגיש, מקסים, סקרן ואוהב להתחמם בחיבוקים.
מיקה – בת 2.5 שנים, מנהלת המשפחה, אוהבת את כולם כשהם עושים מה שהיא רוצה.

מה מחזיר אתכם לאשדות?

היה לנו חלום. לגדל את המשפחה שלנו בקיבוץ, ואשדות מכל המקומות הוא הבית.

מה אתם אוהבים לעשות בשעות הפנאי?

יותם – אוהב לנגן עם החברים.
מייגן – למרות שאני עובדת בספורט (קצת נבוכה לומר) אבל גם בשעות הפנאי אני

קבלה לחברות - סוף

נורית רז

בת 33

נולדה וגדלה במושב יעד שבגליל.

גרה באשדות כ-12 שנים.

מורה לאזרחות בתיכון "בית ירח"

תואר ראשון – תקשורת, מכללת כנרת

תואר שני – חינוך, תעודת הוראה באזרחות

אז למה חברות בקיבוץ?

כי אני חיה פה ב-12 שנה האחרונות. זה נהפך

להיות הבית שלי וכאן אני רואה את עתידי.

ספרי איך הגעת לקיבוץ?

חייתי בתל אביב כמה שנים ועבדתי בטירוף

בהפקות של פסטיבלים. היו לי חיים מאוד

עמוסים וחיפשתי קצת שקט. חשבתי לעבור

למקום שקט, להירגע קצת ולנוח מהעיר

הגדולה. חברה מהקיבוץ (כרמל) אמרה לי –

יאללה בואי לקיבוץ, תעבדי בצל תמר, כיף

פה. הרגשתי שזה בדיוק מה שאני מחפשת

ובאמת עברתי והתחלתי לעבוד ב'צל תמר'.

בהתחלה חשבתי שזה יהיה רק לתקופה

ושאחסוך כסף לטיול אבל גם כשחזרתי

מהטיול כל מה שרציתי הוא לחזור לאשדות,

אז גם עשיתי פה את התואר הראשון ולאט

לאט הבנתי שמצאתי את המקום שאני רוצה

לחיות בו.

ולפני הקיבוץ, איפה גדלת? ספרי קצת למי

שלא מכיר...

גדלתי במושב יעד, במשגב שבגליל. נולדתי

שם וחייתי שם את כל הילדות וההתבגרות

שלי. בצבא הייתי במודיעין ואז התחלתי את

המסלול של ת"א, טיול גדול להודו,

לימודים... תואר ראשון עשיתי כאן בכנרת –

בתקשורת אבל בעצם מתוך עבודתי בחינוך

הבלתי פורמאלי בקיבוץ וגם בפר"ח הרבה

שנים הבנתי שחינוך זה הכיוון שלי, אז

החלטתי ללמוד תואר שני בחינוך ועשיתי

במקביל גם תעודת הוראה באזרחות, תחום

שתמיד מאוד אהבתי.

והיום?

היום אני מלמדת ב'בית ירח'. מורה

לאזרחות בכיתות ט'-י"ב וממש נהנית. 'בית

ירח' מזכיר לי את בית הספר בו למדתי

במשגב. בנוסף, מדריכה בתוכנית "חוסן" –

עמותה לילדים בסיכון. תכנית מאוד מיוחדת

שתורמת לצוותים ולמדריכים הרבה כלים

להתמודדות בסיטואציות הלא פשוטות

בעבודתם.

מה את אוהבת באשדות?

אני אוהבת מאוד את תחושת הטבע שיש

בקיבוץ, את השקט, את הטווסים ואת

האנשים. נעים לי ללכת על המדרכות, לחייך

ולהגיד שלום – זה בית בשבילי. ככה גדלתי

וכשבאתי לאשדות הרגשתי שמצאתי את זה

שוב.

אני אוהבת ונהנית לקחת חלק באירועי

התרבות של הקיבוץ, להיות חלק מהקהילה

ולהרגיש את הערבות הזו אחד לשני, לא

כקלישה – אלא באמת מרגישה שזה קיים.

מה גם שזכיתי להכיר את הערבות הזו

מקרוב.

ספרי קצת... לפני שנתיים בערך היתה לי

לוקמיה, נראה לי שרב הקיבוץ יודע את זה,

אז זו לא הפתעה לאף אחד. כמות החום,

העזרה והאהבה שקיבלתי, מאנשים פרטיים

מהקיבוץ וגם כגוף וכארגון הדהימה אותי

והיתה לי ממש לא ברורה מאליה.

התחושה שלי שזה הבית רק הלכה והתעצמה

כשחוויתי כשוכרת את החיבוק החם, מכולם

פה בשוב. זו היתה התרגשות גדולה וחיובית

בימים לא פשוטים. זהו מקור לגאווה לקיבוץ

ולכל אחד מהחברים שכך חברה יודעת

לעטוף ולחבק את חברי הקהילה שלה.

אז מה יהיה ביום שאחרי?

אני מאמינה שאני ארגיש כחברה שהדברים

יותר שלי, אבוא לאסיפות כי זה מעניין אותי

לשמוע ולהכיר יותר לעומק מה קורה כאן.

אמשיך לקחת חלק בפעילויות התרבותיות

ואשמח לקחת חלק ביותר ועדות ולהיות עוד

יותר מעורבת.

סיום תפקיד – מנהל חינוך חברתי גיא צליל נפרד

הורים וחברי קהילה;

אני מסיים היום תפקיד מנהל חינוך חברתי אחרי שלוש וחצי שנים של עשייה חינוכית ועבודה משותפת עם צוות המדריכים למען מטרה משותפת שבמרכזה הילדים ועתיד הקהילה שלנו. האמירה "חינוך בונה קהילה" היא לא רק סיסמא, אלא כורכת בתוכה הרבה מאוד חשיבה, תכנון וביצוע של תכנים אשר מהווים בסיס לחברה עם אנשים טובים יותר, רגישים יותר, מעורבים ומכבדים האחד את משנהו. לאמירה זו גם משמעות לגבי השאלה באיזו קהילה אנחנו רוצים לחיות.

שני הקיבוצים החליטו על פיתוח והרחבה של הקהילה הקיבוצית המסורתית. להחלטה דרמטית זו יש משמעויות רבות המשנות את הקיבוץ ואת אורח חייו. מחברה סגורה הפכנו לחברה פתוחה ופלורליסטית שקולטת משפחות מאילת, נתניה, בית שאן, טבריה, מקיבוצי הסביבה ומיישובי המרכז והפריפריה; כולם הגיעו עם חלומות על חיי קיבוץ וקהילה.

חלום ההרחבה, הצמיחה והגדילה מתממש, אך טומן בחובו קשיים, שאלות, ויכוחים וסימני שאלה. הפכנו מחברה קטנה וסגורה, לחברה גדולה ופתוחה עם הרבה דעות, רצונות וצרכים שונים ומגוונים של קבוצות ושל פרטים.

הקהילה החדשה נמצאת בעיצומו של תהליך חברתי היסטורי, שמאז הקמת הקיבוצים והפילוג שאחריו לא קרה. ובתוך הדרמה הדמוגרפית הזו, החינוך הוא מרכיב חשוב וחיוני בחיי הקהילה - הוא הלב של היישוב והבטן הרכה של כל אמא ואבא; הוא החלום שבגללו הגיעו ואותו רוצים לממש; ולכן הוא מצוי באתגר יום יומי, ברגעי שיא ורגעי שפל, בדילמות על דרך ומהות, בהסכמות ואי הסכמות, בוויכוחים וריבים לצד רגעים של חברות וסיפוק גדול. מערכת החינוך עומדת בחזית השינוי. המערכת מובילה, מפלסת ומחפשת את הדרך למקום שבו האנושיות והרגישות החברתית תישמר ותהווה מכנה

משותף לכולם, מתוך הבנה עמוקה שאין דרך אחת שמתאימה לכולם, ולכן צריך ללמוד להתפשר, לוותר, להקשיב, להבין האחד את השני. תפקידה המרכזי של מערכת החינוך הוא להוביל דרך זו, להראות את הכיוון, להגן על החלשים, להציב גבולות של שיח למתלהמים, להבחין בין עיקר לטפל ולחשוב תמיד על טובת הילד והיכולת לתת לו את הכלים להתמודד, להתפתח, להיכשל ולהצליח. כי אלו החיים, ואלו הכלים שאיתם ובאמצעותם הוא יממש את יכולותיו.

באופן אישי אני רואה הזדמנות וברכה גדולה במספר הילדים הגדול והפלורליזם החברתי בחצר הקיבוץ. הוא מאפשר יציאה מתבניות ושבלונות, הוא מאפשר מגוון גדול של אפשרויות חברתיות לכל ילד, הוא מאפשר מגוון רב של תחומי עניין ועיסוק, הוא גם יוצר סיטואציות חברתיות מגוונות ומאתגרות. המציאות אותה יצרנו ובה בחרנו מחייבת אותנו המבוגרים לחשוב, ללמוד לתת מענה ולמצות את היתרונות שיש מתוך ההבנה וההכרה שבחרנו בכך.

הורים יקרים, זכיתי לעבוד אתכם בשיתוף פעולה מלא, אני יודע שלא תמיד כולם היו שבעי רצון. רוצה להודות למפרגנים הרבים וגם למבקרים על שיח שברובו היה הוגן ובחלקו הקטן מתלהם. אני מעריך שהמחלוקות על החינוך ימשכו גם בעתיד ולכן האתגר המרכזי הוא לחזק שיח פתוח, ישיר ותרבותי עם הקהילה בכלל ועם ההורים בפרט, ולבנות בסיס הנשען על אינטרסים משותפים ובמרכזם ההצלחה בגידול וחינוך הדור הצעיר תוך יכולת להגיע לכל הילדים - מצטיינים וחלשים כאחד.. חוזקה של מערכת נבחן בחוליות החלשות שלה ותפקידנו לחזק ולתמוך בילדים המתקשים ולתת להם ההזדמנות להצליח ולהיות חלק חשוב ומשמעותי בחברה שלנו.

סוף בעמוד הבא

איכות חיים

ביטוחים ביטוחים...

אנחנו כל החיים משלמים על ביטוחים

אבל רובנו לא יודעים למצות את זכויותינו בעזרת הביטוחים הללו.

בעזרת צוות איכות חיים ובעזרת יועצי הקיבוץ למיצוי זכויות ערכנו רשימה של נושאים אותם עלינו ללמוד וללמד את החברים, כשהמטרה הברורה היא שנממש ככל הניתן את אשר מאפשרים לנו הביטוחים השונים, וניעזר ככל הניתן ברשויות המדינה שיודעות לתת תמיכה נפלאה בכל מיני תחומים.

בכל תקופה נתמקד בתחום אחר וננסה להנגיש אותו לחברים.

בכל נושא נביא הרצאה מקצועית כדי ללמוד אותו לפרטים, ולפשט אותו כך נצליח, בתקווה, להנות מההטבות והזכויות המגיעות לנו.

בעזרת צוות איכות חיים נבחר התחום הראשון לטיפול – ילדים (סעיפים 1+2).

1. ביטוח תאונות תלמידים

2. זכויות לקויי למידה

3. ביטוח כללית מושלם/ פלטינום

4. ביטוח בריאות הראל

5. ביטוח לאומי כללי – ענפי תביעות

6. ביטוח לאומי – הליכים הלכה למעשה

7. זכויות משפחה חד הורית

8. החולה הסיעודי

9. אפוטרופסות, צוואות וירושות

10. נפגעי עבודה

מועד על הרצאה ראשונה יפורסם בקרוב.

אני מזמינה חברים שיש להם התלבטויות, שאלות וגם הצעות, לפנות אליי.

בהזדמנות זו רוצה להודות לצוות ערבות הדדית שעבד שנים רבות ועמל כדי לעזור לחברים בעת הצורך, מתוך ראיית החבר

מצד אחד תוך אחריות לכספי ציבור כלל החברים מצד שני.

הצוות המסיים: אתיקה שיפר, נטע גרינבאום, יואב שרון, חנה שושני ובראשם עדה חזן, ולברך את הצוות החדש – צוות "איכות חיים", שהיתה זו פגישתו הראשונה.

הצוות החדש: עדה חזן, איתמר גנץ, רות גל נחמד, עירית לסטר, עופר חלף, דורון (מזכיר) וזהר (איכות חיים).

הצוות יעסוק בכמה תחומים: ליווי מרכזת איכות חיים, מינהלת קרן עזרה הדדית, צוות צרכים מיוחדים, צוות בינתחומי (סיעוד).

בקשה לציבור החברים

לפני כל טיפול רפואי שעולה לכם כסף, לפני התייעצויות עם רופאים מומחים בכל תחום שהוא, לפני שאתם הולכים לטיפולים ברפואה אלטרנטיבית, ייעוץ דיאטטי, או טיפול יומי במרפאה פרטית או ב"ח...

אנא פנו אליי ואבדוק מה נדרש כדי שתשלמו כמה שפחות ותקבלו שירות רפואי הכי טוב.

הסבר: ישנם מקרים לא מעטים של חברים שמשלמים את מיטב כספם לטיפולים רפואיים או תומכי בריאות ולא מקבלים החזרים או מימון ע"י הביטוח מכל מיני אפשרויות; כי לא יודעים את זכויותיהם, כי לא הלכו בדרך הנדרשת ע"י הביטוח, כי לא לקחו חן-תואמת או חן-בכלל, וחבל!

שמחה מאוד לעזור, ומה שלא יודעת מתייעצת וחוזרת עם תשובה. והעיקר – שנהיה בריאים.

נאמני הסעות

כבר זמן רב שאין בקיבוץ נהג בריאות, שיכול לסייע באופן מסודר לחברים שצריכים עזרה בנסיעות בריאות שונות, אם בתור ליווי לחבר או הסעה בלבד.

סוף בעמוד הבא

איכות חיים - סוף

מלאו הטנא

כפר הטנא נמלא ונדש על גדותיו
 ונוטף צסיסים בכל שלל פירותיו,
 כל צסיס ומתקו המיוחד, אין שני,
 וכף פרי ודגשו הצרף, הייני.
 והרי חמיטת ביכורית מן האן צד הפית
 צט כל שפצת המינים מן הרימון צד
 הלית.
 אז קואו נקרק על כל השפצה השופצת
 הלאת
 וניסא עיר תודה והלל ליהולאים מלנים
 ועלות.

תרצה ברגל

מלא טוב!

לחיה וראובן כהן
 לנישואי הבן תום צט שני
 מלא טוב לכל המשפחה!

במקרים מסוימים הייתה עדה המקסימה
 מסיעה את החברים, ואני שנכנסתי לנעליה
 הגדולות משתדלת להמשיך את דרכה.

עם זאת ראיתי לנכון שיהיה סידור הולם
 מכובד וזמין לסוגיה.

מבירור בישובים אחרים הכרתי פתרון
 שנראה לי שלם ונכון לכל הצדדים,

צוות נאמני הסעות בריאות.

קבוצה של מתנדבים מהקיבוץ שמוכנים
 לעזור בעת הצורך ללוות ולהסיע חברים,

עבור הליווי הזה יתוגמלו החברים המסיעים
 ב-25 ש"ל לשעה, או בסכום אחר שיקבע
 מראש, אם זה ליווי ליום ארוך.

הנסיעה, כמובן, הנה על חשבון החבר
 שמבקש את הנסיעה.

את הפתרון הצגתי בפני מזכירות פעילה
 ואחר כך מועצת קהילה, שאהבו ואישרו
 אותו.

כעת צריכה את עזרתכם – חברים יקרים
 שמוכנים לעזור וגם ישמחו מהתגמול הצנוע.

מוזמנים להתקשר אליי ולהירשם לצוות,
 זהר יחיאלי 050-8651915 או לאתי
 במזכירות.

ולכם החברים הנעזרים – קבלו בהבנה כי
 כדי לקדם את תחום הרווחה יש עבודה רבה,
 עבודה שנעצרת כאשר צריך לשמש כנהג
 בריאות, וחבל.

ועדיין – תמיד זמינה, ותמיד לעזרתכם
 במציאת פיתרון לנסיעה, וכמובן בהסעות
 במקרי חירום.

חג שמח ובריאות!

זוהר 050-8651915

ארכיון אשדות יעקב איחוד

ראובן קנדה

בין השנים 1938-1945 היה באשדות חבר בשם ראובן (ריכרד) קנדה. הוא קבור בבית הקברות שלנו.

ראובן נולד ב-1891, כנראה בווינה, ושם קיבל תואר ד"ר לספרות. ראובן היה מתלמידיו של מכס ריינהרדט, במאי, שחקן תיאטרון, מנהל אמנותי ומפיק קולנוע אוסטרי יהודי משפיע.

בפשוט הפשעים הנאציים, ראובן עלה לארץ ב-1938 והגיע לאשדות יעקב. בפשוט הארבה בשדות המשק, יצא עם כל יתר החברים להילחם במזיק. עם שובו הביתה נתקף בשבץ הלב ומת. הניח בן ובת באנגליה. בן 54 היה במותו.

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה התנדב ראובן לצבא הבריטי ועבד כמסריט צבאי. אני מניח שזיקתו לריינהרדט הייתה הסיבה שראובן עסק דווקא במקצוע זה. להלן הדברים שכתב בעלון במהלך ביקור באשדות בזמן המלחמה.

שבת שלום וחג שמח,

שאול ינאי

ביקור באשדות בקרב חברינו אשר איתם יחד עברו עלי שנים אחדות, בשתוף ובידידות, גורם לי סיפוק רב. מדי פעם בפעם שואלים אותי: "מה שלומך ומה בעצם תפקידך ועבודתך?" – על שאלה זו ברצוני לענות. שלפנים, באשדות יעקב בחוג חברים שלומי היה יותר טוב מאשר כעת. בעבודתי הנוכחית הנני עומד מבוקר עד ערב ואפילו בלילה תחת פקודתו של קצין גבוה. – פועל הבנות, הפך איפוא, למסריט צבאי. אני קשור למכשיר ההסרטה שלי החדש, מתוצרת אמריקה, קשר כה אמיץ עד שגם בשנתי אינו סר ממני. במכשיר זה אני עובד על הקרקע, באוטו, בטנק, ברכבת 'הצלב האדום' וגם במרומי האוויר. פקודה צבאית קצובה, הנמסרת לי בכתב, נותנת לי את ההוראות ליום המחרת. קצין, שותפי הבלתי אמצעי במפעל מחכה לי ברגע הקבוע ובעזרת שני מפתחות – אשר אחד מהם נמצא בידי הקצין, השני בידי – פותחים את המכשיר. הקצין אינו יכול לעבוד בלעדיו, וגם אני איני יכול לעבוד בלעדיו. רק שני המפתחות ביחד משחררים את המכונה הכבולה. אחרי כן מבררים את תכנית עבודתנו על כל פרטיה בעזרת מפות ושרטוטים ואז אנחנו מוכנים להמריא באווירון. הקצין ממלא את תפקיד הטיס וגם את זה של הצנזור הראשי, סרזינט

סוף בעמוד הבא

ארכיון אשדות יעקב – סוף

נר נשמה יוני

טברקה	עטיל	30.6.1937	כ"א תמוז תרצ"ז
אופן	אהרון	6.6.1938	ז' סיון תרצ"ח
קופל	יעקב	25.6.1939	ח' תמוז תרצ"ט
רמשניצקי	ברוריה	11.6.1945	ל' סיון תש"ה
ורוצלבסקי	גולדה	7.6.1946	ח' סיון תש"ו
זמנסקי	הסיה	20.6.1947	ב' תמוז תש"ז
מהרש"ק	ישראל	15.6.1948	ח' סיון תש"ח
ענבי	טובה	17.6.1948	י' סיון תש"ח
אברישמי	יוסף	17.6.1950	ב' תמוז, תש"י
ניסני	משה	17.6.1950	ב' תמוז תש"י
גור	יוחאי	11.6.1951	ז' סיון תשי"א
עמלי	מרי	2.6.1959	כ"ה אייר תשי"ט
חדש	מנחם	13.6.1960	י"ח סיון תש"ך
קורן	יוחאי	5.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
אורן	בארי	6.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
לוי	חנן	27.6.1967	י"ט סיון תשכ"ז
טריויס	חיים	4.6.1968	ח' סיון תשכ"ח
בן-יהודה	אברהם	12.6.1968	ט"ז סיון תשכ"ח
עודד	אליהו	18.6.1970	י"ד סיון תש"ל
דר	יגאל	12.6.1977	כ"ט סיון תשל"ד
דובי	ציפורה	12.6.1983	א' תמוז תשמ"ג
כהן	גרטרוד	27.6.1987	ל' סיון תשמ"ג
זאבי	יהודית	7.6.1989	ד' סיון תשמ"ט
שימרון	אליהו	4.6.1992	ג' סיון תשנ"ב
בוכשטיין	יוסף	15.6.1994	ו' תמוז תשנ"ד
בעבור	דבורה	18.6.1994	ט' תמוז תשנ"ד
גת	יהודית	20.6.1995	כ"ב סיון תשנ"ה
דיין	אלה	25.6.1995	כ"ז סיון תשנ"ה
פלדמן	עבריה	2.6.1998	ח' סיון תשנ"ח
גפני	חייצ'ו	1.6.2004	י"ב סיון תסש"ד
שרון	גיטה	28.6.2007	י"ב תמוז תסס"א

אחד פועל כאתת והחייל היושב על יד מכונת הירייה. אני יחד עם אחד מעוזרי עובדים במכשיר ההסרטה כשחגורות מחזיקים אותנו באוויר. לפני זמן מה הסרטנו תמרוני לילה במצרים. כל שטח הפעולה הואר בזיקוקין אשר נורו מתוך האוויר וצנחו אח"כ במצנחים. האדמה מתחתנו היתה טבולה באור בהיר במשך דקות ממושכות, זיקוק אחר זיקוק נורה עד שנסתיימו התמרונים. מיד אחרי גמר התצלומים מפתחים את הסרט בקרון – מעבדה חדישה ובפרק זמן קצר מראים את הסרט המוכן לקציני המטה. גם תמרונים של טנקים במדבר כבר הסרטנו כשהאפראט שלי מורכב על טנק. בקבוצתי עובדים יחד איתי שמונה יהודים ושני קצינים גבוהים וסרז'נט אנגלים. שירות הסרטים מחציתו בידיים יהודיות, ומחציתו בידיים אנגליות. עבודתנו נעשית בשביל מיניסטריון המלחמה הבריטי, מחלקת התמונות של הסוכנות היהודית, יומני קולנוע, ובשביל בתי ספר לקצינים.

הייתי יכול לספר הרבה מאד על עבודתי, אך ברצוני לקצר ולהגיד כי תפקידי קשה ואחראי. אבל נותן גם סיפוק ועניין. בימים הקשים אני בלבי ובמחשבותי באשדות והנני מרגיש כי מקומי אצלכם וביתי אצלכם עומד.

אשדות יעקב יום ו' כ"א תשרי תש"ג 2
באוקטובר 1942, יומן מס' 822

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

שבועות תשע"ו

חידודים ודגשים לרשימתה של ברכה פונדק דודו איתן

נושא זה במספר הזדמנויות נוספות, אך תמיד הנושא "זכה" להידחות לזמן מתאים יותר.

פעם אחרונה עלה הנושא לפני כשלוש שנים בהנהלה הקודמת, אז החל תהליך של בדיקת נתונים אשר הופסק באמירה, "ימצא פתרון ותיקון" בתהליך השיוך, תהליך בו אנו נמצאים עכשיו.

בין דיירי הקומה השנייה יש מגוון משפחות:

יש כאלו שהגדילו קומה שנייה, יש שבחרו לעלות לקומה שנייה, עלינו **כפו** לעלות לקומה שנייה. היום יש את אלו הרוצים להישאר מבחירה, אלו אשר **יסתפקו בשיפור נגישות ע"י מעלון/מעלית**, יש כאלו, אני ביניהם, הרוצים להיות **כמרבית הציבור** וליהנות מדיוור בדירת קרקע, ואולי יש אחרים עם חשיבה אחרת; לכן חשוב להקשיב ולא להכתיב.

בהדלי הקומות, לדעתי, מלבד נושא הנגישות עליו ברכה שמה דגש, חשוב להתייחס גם לנושא הפרגולה, הבוסתן וגינת הירק, נושא חשוב לא פחות לחלק מהמשפחות הממשיכות לחלום.

ועוד – בשיוך מדובר גם על **משבצת קרקע יחד עם הדירה**, מה הפתרון? בתחילת תהליך השינוי ניסו "להסביר" לדיירי קומה שנייה את הפרצליה אותה נאלצים לעשות, בה יש לפצל את השטחים ובמקרים מסוימים לשייך למשפחה שטח שלא ניתן לעשות בו שימוש כי הוא שטח ציבורי לפי המנהל. למזלנו, הפעם היינו קצת יותר חכמים וקביעה זו שניסו למכור לציבור לא עברה, קביעה הנוגדת גם את החוק במדינתנו.

סוף בעמוד הבא

קראתי את כתבתה של ברכה פונדק מהעלון האחרון.

אני מסכים עם הנאמר בכתבה, ובגישה ששורש העניין הוא להעלות את המודעות הציבורית בכלל ו- (התוספת שלי) לערב את דיירי הקומה השנייה בפרט. יש היבטים ודגשים נוספים אשר חשובים אולי לאחרים ולכן חשוב להתייחס למכלול הנקודות, ומכאן החשיבות בלהקשיב לדיירי הקומה השנייה.

נתחיל בדגשים על **העובדות** לנקודת המוצא, של קבוצת הדיירים שאני בתוכה:

במעבר לשכונת הפרחים היו שתי החלטות קריטיות:

1. ההחלטה על כניסת משפחות צעירות לקומה שנייה, תוך שלילת הזכות להגרלה על קומת קרקע.
2. בין קבוצת המשפחות המבוגרות של אז, (שאנחנו בני גילם היום) נכללה גם קבוצת משפחות שזו להם פעם שנייה במעבר לדירה חדשה.

החלטות אלו התקבלו על ידי ועדה אשר מתפקידה היה להחליט על כמות וצורת הבנייה, ומי הדיירים הזכאים לעבור בהתאם לנהוג בקיבוץ. לא היה בסמכותה לשנות סדרי בראשית ונהלים.

ההודעה למשפחות שהיו אז עם ילדים קטנים ולינה פרטית, נמסרה בתוספת, איום/הפחדה/הדגשה, שזו בנייה אחרונה ומי שלא יעבור עכשיו לא יזכה בעתיד לבנייה חדשה.

בהרכב הוועדה היו גם חברים בעלי עניין ואינטרס בהחלטה, שמן הראוי היה שיפסלו עצמם, מה שכמובן לא קרה במחוזותינו.

כמתנגד לקביעות אלו פניתי בבקשה להעלות נושא עקרוני זה לאסיפה, בקשה שזכתה להתעלמות- שיטה המוכרת לצערי עד היום. במהלך השנים וחילופי ההנהלות העליתי

תודה!

חידודים ודגשים – סוף

לכל הישובים/הקיבוצים בעמק וברמה שלום רב,

"יותר ממה שאנחנו אוהבים אנשים על הטוב אשר עשו לנו, אנו אוהבים אותם על הטוב אשר עשינו להם" - לב טולסטוי.

ביום רביעי 25/5/2016 התקיים "יום המורה". היום היה מוצלח מאד והמורים הפתעו ונהנו מאד.

"יום המורה" זהו יום בו אנחנו אומרים תודה גדולה, משמחים ומוקירים למורים והצוות על העשייה הברכה.

אנו, ועד הורי 'בית ירח', מבקשים להודות לכל אותם ישובים/קיבוצים, למקבלי ההחלטות, שנענו בחיוב ותרמו מכספם לקיומו והצלחתו של "יום המורה".

אנו מבקשים להודות לישובים/קיבוצים (ע"פ סדר

א-ב):

אלומות	לבנים
אלמגור	מבוא חמה
אפיקים	מושבה מגדל
אשדות יעקב איחוד	מושבת כנרת
אשדות יעקב מאוחד	מסדה
בית זרע	מעגן
דגניה א'	עין גב
דגניה ב'	פוריה נווה עובד
האון	קבוצת כנרת
כפר חיטים (הורים)	שער הגולן
	תל-קציר

שוב תודה גדולה לכם,

מאיתנו בהערכה רבה,
ועד הורי - בית ירח
ומנהל בית ירח, שרון שדה
מאי/2016

אצלי עובדה זו הגבירה עוד יותר את חוסר האמון והחשש מכל הצעה הנעשית בחדר סגור וללא שיתוף.

לגבי מימון, זה עניין של החלטה, קביעת סדרי עדיפויות ובהתאמה ניתוב משאבים והגדרת המקורות.

בל נישכח לרגע שעובדים בשביל לחיות ולא חיים בשביל לעבוד.

דודו איתן

איילה פרוקצ'יה שבה הביתה

טרודים בעבודה שהיתה אז ערך עליון, והמילה פחד פשוט נדחקה. איילה זוכרת היטב את הפינוי לחיפה בעת מלחמת השחרור, כאשר שגרת הלימודים נמשכת למרות המרחק מהבית. 'אפילו את הפרות דאגו להעביר במשאיות ליגור', מוסיפה רות שדמון, על מנת שחלילה לא ייפגע יצור החלב...

אילה שהיתה נרגשת ומסוקרנת מאד לאורך הסיור ביקשה לדעת מה שמו של הכפר הירדני הפסטורלי שניבט ממזרח (עדסייה) ומה שמה של העיר המתנוססת לרוחב הגזרה (שונה) עבורה היה זה מסע חזרה בזמן האבוד. הגענו לימצפה אבנר הקרוי על שם **אבנר אלטר** ז"ל שנפל באסון המסוקים, מתאר שרוליק. שאלתי את כבוד השופטת האם תרצה לטפס לעמדת הפילבוקס שהוקמה על ידי חברי אשדות בשנות השלושים, כדי להגן על העובדים בשדות מפני חורשי רעתם. מה זית אומרת ישראל, ענתה לי וטיפסה כמו ילדה למרומי העמדה המשקיפה על האזור כולו. הסיור שתוכנן לשעה וחצי נמשך כמעט זמן כפול כאשר מלויים אותה רות שדמון, קרוב משפחתה עמוס לוריא ובת הקיבוץ סמדר ינאי.

תוך כדי כך שיחתה עם חברי אשדות נזכרה איילה בכמה סיפורים אשדותיים אופייניים לתקופה. בלילות החמים של עמק הירדן, כך סיפרה, נהגו להשכיב אותנו, הילדים, בחוץ במיטות עטופות בכילות, שמונעות עקיצות יתושים. באחד הלילות בהיותי בת ארבע וחצי לערך, הופיע במיטתי קוף שברח מפינת החי. לשמע הצרחות מחרישות האזנים, הופיע אבא שלי, שסילק את האורח הבלתי קרוא והמשכתי את הלילה כרגיל הסיפור השני נוגע למכת ארבה שהתרגשה על העמק, במהלכה פשטו נחילי ארבה על שדות העמק ועשו בהם כבתוך שלהם. ואז, מתארת פרוקצ'יה, לקחו אותנו, ילדי המשק הרכים, לפנות בוקר, בעת שהחגבים ישנים, על מנת לאספם מבין העלים אל תוך פחים מיוחדים. זה היה חלק מהמאמץ הכללי להדברת הארבה, שפיתח את תחושת האחריות של

סוף בעמוד הבא

לפני כשבועיים (20-21 מאי) התארכה באשדות יעקב השופטת בדימוס ובת הקיבוץ איילה פרוקצ'יה. עבודה, כמי שנולדה באשדות יעקב של טרם הפילוג, ועזבה עם אמה בגיל שמונה, היה במפגש זה מעין סגירת מעגל היסטורית, אחרי שלא פקדה את המקום משך למעלה משישים שנה.

מי שיחזרה אחר השופטת העליונה בדימוס היתה **רות שדמון** חברת אשדות יעקב מאוחדת המשמשת כמנהלת מוזיאון בית אורי ורמי נחושתן. עקבתי אחריה כל השנים, מתארת שדמון, ואף ניסיתי ללא הצלחה להזמינה אלינו בעת שכיחנה כשופטת שלום. בעיקר משכה את תשומת ליבי פסיקתה האמיצה בנושא ביטול חוק-העזר העירוני שחוקקה עיריית ירושלים וצווה שבשבת יהיו בתי העינוגים יהיו סגורים, פסיקה שעוררה את זעמם של החרדים שאף ניקבו את צמיגי רכבה. לפני מספר חודשים, ממשיכה שדמון, שוחחתי עם בן אשדות שפגש בה לאחר שפרשה מכס השיפוט, והתרשם שהיא מאד רוצה לבקר במחוז ילדותה, אשדות, ורק מחכה להזדמנות מתאימה. מיד יצרתי עימה קשר טלפוני. היא התלהבה לשמע הרעיון, ולאחר בדיקה, קבענו שהיא תגיע לאשדות ב-20 למאי למפגש שחלקו האחד ייוחד להרצאה בפני חברי הקיבוצים בנושא עצמאות הלאום וחירות הפרט במשפט הישראלי, וחלקו האחר יוקדש לסיור רווי נוסטלגיה במחוזות העבר וההווה. שעה קלה לאחר שהגיעה לינהראי (הארוח הכפרי באשדות יעקב איחוד), המתין לה ליד המשרדים סוס בעל אילן יוחסין מרשים רתום לכרכרה מפוארת, ובהדרכתו של הסייס המקומי **שרוליק ברקאי** ואורחים נוספים יצאו לטיול שורשים של אחר הצהריים.

יתקשיב, אני עפתי, מתאר שרוליק את תחושתו באותו סיור בלתי נשכח, שנשק ליירמוך הגובל עם ממלכת ירדן. 'בתקופה ההיא, נזכרת אילה, 'לא חשנו את הקרבה לגבול, לא הינו מודעים עד כמה אנחנו קרובים לשם, משום שבקיבוץ החלוצי של אז, איש לא נתן דעתן לכך. אנשים היו

איילה פרוקצ'ה שבה הביתה - המשך...

שש שנים אחר כך קודמה לתפקיד שופטת מחוזית וב-2000 מונתה לשופטת בית המשפט העליון - קידום מהיר ביותר המעיד על כישוריה. ב-2011 בתום אחת עשרה שנות שיפוט בעליון, פרשה פרוקצ'ה מכס השיפוט וכיום היא משמשת כנשיאת המוסד לבוררות עסקית על שם סמדר אוטולנגי, נשיאת עמותת 'בזכות' - המקדמת זכויות בעלי מוגבלויות ותפקידים ציבוריים אחרים.

אנשים שפגשו באיילה באותו מפגש צהריים נטול מחיצות, התרשמו מהפשטות שבה, מהיותה אדם ככל האדם; חברמנית, עממית, בעלת הומור ונעדרת גינונים. היא השילה מעליה את הגלימה תרתי משמע, התבטא אחד מבאי הפגישה.

סיפורה של האם, **יפה פוטרמן**, מעניין בפני עצמו. היא הגיעה לאשדות כמורה שכירה כאן הכירה את חנן עינור מהעליה הייקית והשנים נישאו. עם תלמידיה של פוטרמן, שהיתה מורה מוערכת וקפדנית מאד נמנו **עדנה סולודר** (גשר) ו**נטע גרינבאום** (אשדות איחוד) אימו של ראש מועצת עמק הירדן הטרי עידן גרינבאום. היא לימדה את קבוצת ילדי הקיבוץ הראשונה מכיתה אלף ואילך, למעט כיתה בית, כי אז נולדה בתה היחידה איילה. למרות עזיבתה, אשדות נשארה קרובה לליבה והיא הנחילה אהבה זו גם לבת איילה.

על ימיה באשדות ועל השפעת התקופה ההיא על חייה הבוגרים, יעידו נאמנה דברים שאמרה ד"ר איילה פרוקצ'ה בטקס הפרישה מבית המשפט העליון שהתקיים ב-13.4.2011

"נולדתי בשנת 1941 בקיבוץ אשדות יעקב שבעמק הירדן, בת לדור-תפר שבין טרום המדינה לקום המדינה; דור שעדיין זוכר

סוף בעמוד הבא

ילדי המשק הרכים. איילה זוכרת את חברי וילדי הקיבוץ שבים מהשדות באביב, עם זרי ענק של פרחי בר בידיהם, וזאת בטרם הוטל איסור על כך. אשדות יעקב של אז היתה קיבוץ מגוון ומדושא להפליא, עם שדרות עצים ופרחים לכל רוחב העין היא אומרת (מחיר המים אז שאף לאפס - א.ר.) ואפילו זוכרת את הגנן המיתולוגי, יעקב שוורצמן (שור), שהיה מתכננו של הגן, שחלקים ממנו (בעיקר שדרות הפיקוסים) מפארים את הקיבוץ גם היום.

ד"ר איילה פרוקצ'ה (אם לשני בנים וסבתא לשישה נכדים). נולדה ב-1941 בקיבוץ אשדות יעקב ושהתה שם עד 1949. אימה, יפה פוטרמן, היתה מורה בקיבוץ ולאחר עזיבתה ניהלה בתי ספר גדולים מאד באזור ת"א; אביה, חנן עינור, יוצא גרמניה, הצטרף לימים לסגל הדיפלומטי במשרד החוץ וכיהן כשגריר ישראל במקסיקו בסנגל ובאתיופיה. איילה סיימה בית ספר תיכון, לאחר מכן שירות צבאי, ובהמשך למדה בפקולטה למשפטים של האוניברסיטה העברית בירושלים וסיימה בהצטיינות. בשנים 1965-69 כיהנה כעוזרת משפטית לנשיא בית המשפט העליון, השופט שמעון אגרנט, ובכך הייתה האישה הראשונה בתפקיד זה במערכת בתי המשפט בישראל. לאחר מכן סיימה בהצטיינות תואר שני במשפטים באוניברסיטה העברית. וב-1972 קיבלה תואר דוקטור למשפטים מטעם אוניברסיטת פנסילבניה.

בשנים 1973-87 שימשה בתפקידים בכירים במשרד המשפטים בירושלים ועסקה בענייני ייעוץ, חקיקה ופרקליטות בנושאים מגוונים בתחומי המשפט הציבורי והפרטי, ובהם ענייני משפט כלכלי ומסחרי ושוק ההון, אח"כ שימשה יועצת לרשות ניירות ערך בירושלים. ב-87 מונתה לשופטת בית משפט השלום.

איילה פרוקצ'ה שבה הביתה - המשך...

הפכנו חלק בלתי נפרד מנופה ומהווייתה של הארץ הזאת, ושורשינו ניטעו בה לבלי נתק. כאן, בין שדות הפלחה למטעי הבנות והמחצבה במנחמיה הונחו היסודות הפיסיים להקמת המדינה".

כאשר נשאלה איילה, בסיום פגישתה המרגשת עם חברי אשדות יעקב, מתי בכוונתה לבוא לביקור נוסף במקום, השיבה בקריצה שהיא מעריכה שהפעם זה יקח כנראה פחות משישים שנה...

אברון
שופטת אמיצה...
ונמשכת שיירה...

מזל טוב!
לשרה'ה ודורון רזנבלאט
לנישואי הבת
יצא עם צידן
מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב
למלאי איתח
להולדת הנין
נכד להאר ואלי
מזל טוב למשפחה!

בשנות ילדותו הראשונות את השלטון הבריטי בארץ ישראל, ואת חוויות החיים הראשונות בהתיישבות העובדת בשנים שלפני קום המדינה.

בעיניו של ילד רך בשנים, ימי הקיבוץ של טרום המדינה הצטיירו כחוויה יחידה במינה. המפעל החלוצי-ציוני, שהניח את היסודות הפיסיים והרוחניים להקמת המדינה, חבק את החיים כולם. הגשמתו של המפעל הזה חייבה התמכרות טוטלית של האדם למימושו של האידיאל – לבנות את יסודות המדינה על רקע תפיסה חברתית-ערכית של שוויון האדם. להט ההגשמה החלוצית דחק לקרן זווית את האדם כפרט, ומקומו בחברה נמדד על פי יכולותיו לתרום למימוש המפעל החלוצי.

כאן לא נולדו מושגי ההגנה על האוטונומיה של הפרט; על הזכות לפרטיות ולצנעת הפרט איש לא שמע. זכות האדם לקניין לא היתה בנמצא. שיח של זכויות הפרט לא התקיים בחברה הזאת. הוא נחשב מותרות בתהליך הגשמת הרעיון הציוני בדרך לעצמאות מדינית. אבל כאן צמחה תודעת השוויון כמושג חברתי; כאן צמחה הערבות ההדדית של איש לרעהו, ופה נבנתה תחושת המחוייבות האישית לצורכי הכלל ולקיום המשותף, מחוייבות שאין למעלה ממנה. כאן צמחה בבני דורי תודעת המחוייבות המוחלטת לרעיון ההגשמה של מדינה עברית, וההכרה בחובתו של היחיד להשקיע בצורכי הכלל את כל מה שבידו לתת, כדי להבטיח את הקיום החברתי המשותף.

וכך נולדנו בני דורי ואני, אל תוך הציונות המתחדשת, שהפכה חלק מהווייתנו הפיסית והרוחנית. חיינו בטבע של ארץ ישראל הראשונית, ולמדנו לאהוב את הארץ דרך החושים – דרך ריחות האדמה, הפריחות של החורף, הגשמים והחמסינים היוקדים על גגות הפח של הקיבוץ. חווינו את הרגעים הגדולים של התקומה הציונית בצד שנות הסבל וההתמודדות, המלחמות והשכול.

חמזי אסעיד

ז"ל. חמזי מתאר אותו כבחור שקט, מופנם, רציני בעבודה, שממנו למדתי הרבה. תוך זמן קצר איבד הענף שני עמודי תווך: שמעון הוותיק שמת במפתיע בגיל 57 וליאור מעין ששם קץ לחייו. לקחתי ללב את מותם והבנתי שמעתה נופלת עלי יותר אחריות, אומר חמזי. היו אז הרבה דשאים, הרבה גינות חדשות (בדיוק בנו שכונה חדשה). אפילו מים לא היה בעיה. 11 שנים עבדתי עם ראובן שהיה לי כמו מורה ואבא. הסתדרנו מצויין ובעיקר נקשרתי לאנשים באשדות שאת רובם הכרתי בשמות והרגשתי כאן בן בית. לאחר שסיימתי בנוי עבדתי שנתיים כאיש אחזקה בצל תמר. למדתי מדני לרתך והיום אני עושה את כל עבודות הרתוך של בתי הרשת של ענף הבננות. מדני גם למדתי לבנות פרגולות עץ, ובקיצור התמקצעתי. אנחנו בקשר טוב גם היום ואני מעריך את דני כאיש חכם ומחושב מאד. בתקופה ההיא גדל מאד הקף העבודה בבננות והצטרפתי לצוות כמנהל עבודה, שזה העיסוק העיקרי שלי עד היום.

חמזה בן 36, אב לשלושה, אחראי מטעם הקבלן הראשי מוג'יהאד (שהוא אחיו) על העבודות ברוב ענפי המטעים כולל נטיעות חדשות. בחור אחראי, סמכותי, חרוץ, מבין עניין, 'מתקתק עבודה' כמו שאומרים החבר'ה. הוא נשוי לסמיה (במקור מתורען, מורה במקצועה). ילדיו הם: ואפא (12) תלמיד מצטיין שגם לומד אורגן, הבת מיראל (10) אף היא תלמידה מצטיינת ובאסם בן החצי שנה. אני בתור נער שיחקתי כדורגל אומר חמזי, הדור הצעיר של היום מקדיש הרבה ללימודים, כי מבין את חשיבותם לעתיד. הבן מבין עברית לא רע (אבל מדבר מעט), חלק זה בזכותי, שאני מערב הרבה מילים בעברית בתוך הערבית. חמזי אומר שרוב תלמידי המגזר יודעים באופן סביר לקרוא ולכתוב עברית אבל מתקשים מאד בדיבור.

סוף בעמוד הבא

יש שקוראים לו 'חמזי' אחרים מתעקשים על 'חמזה', אבל את פרצופו העגלגל רבים מאיתנו מכירים בזכות השנים הרבות (23) שהוא עובד באשדות. חמזי הוא הילד ה-11 מתוך 16 למשפחת אסעיד (10 בנים כולם בכפר ו-6 בנות, שהביאו להוריהם עד כה לא פחות מ-94 נכדים!!) מהכפר הציורי רומאנה שבגליל התחתון, משפחה שזכתה אצלנו לכינוי 'המוגיידים' (על שמו של האח מוג'יהאד אסעיד, שמנהל את הקבוצה) והפכה לחלק מהנוף האשדותי, החל מ'לוגי דרך חדר האוכל, נהרא, אבל בעיקר בענף הבננות שם הם מהווים את השלד המקצועי והלוגיסטי של הענף.

מי שעובד כאן הכי הרבה שנים הוא כאמור חמזי, שמאס בלימודים ובסיום כיתה ח'ית הפך לעובד מטעם קבלן החקלאות של אז, פואד זועבי מכפר מסר. זה היה בשנת 93. הייתי ילד בן 13 שכמעט לא ידע מילה עברית, נזכר חמזי, שבזכות חיוכו ומזגו הטוב התחבב מהר מאד על אנשים. כעבור שנה עזב זועבי את אשדות בטריקת דלת, ואת מקומו תפס אחיו הגדול של חמזי, עימאד אסעיד. באותה תקופה חיפש גן הנוי עובד זמני, ולמשבצת נכנס הילד חמזה שביקש להתפרנס. בתחילה עבד עם שמעון וקנין ז"ל שלימד אותו לרסס, לעשב ולטפל בהשקיה. כעבור שנה נכנס לניהול הענף ראובן כהן. באותה תקופה עבדו בנוי לא מעט חברים, חלקם לתקופות זמניות של מעבר בין ענף לענף. אחד מהם היה ליאור מעין

מתוקף חוק השמירה קבלנו את אישור ממליאת המועצה להקים רשות שמירה ישובית. הרשות מונה שלושה חברי ישוב. מטרתה העיקרית של הרשות לדאוג לסידורי השמירה וגם לדון בסוגיות ביטחון נוספות המעסיקות את הישוב. הרשות תתכנס מעת לעת על מנת לדון בהסדרי השמירה וכן לטפל במקרים של אי הגעת תושבים לשמירה.

עד כה נדמה שתורנות השמירה מתנהלת היטב והרוב המכריע של התושבים מגיעים לתרום את חלקם (תורנות אחת לחמישה חודשים בקירוב). גם כאלו שאינם יכולים לשמור מטעמים כאלו ואחרים מגלים אחריות ודואגים למחליף או לפדיון השמירה. התורנות מתבצעת בשעות 00:00 - 03:00 בשעות הקריטיות של הלילה ומסייעת לשומר השכיר "לשלוט" על שטח נרחב יותר בישוב ובעיקר בשכונות המגורים.

מתוך ישיבות ועדות המועצה האזורית:

אישור ועדת שמירה וביטחון באשדות יעקב איחוד:

1. ישראל ברקאי
2. ענבר אלרת
3. גיא צליל

בהצלחה ושיהיה שקט ובטוח.

יונתן שטיינדל – רבש"צ

אף פעם לא הרגשתי בעיה לעבוד עם יהודים, מציין חמזי, ואני לא מבדיל בין יהודי לערבי. מבחינתי כולם שווים, ובקיבוץ יש באמת אנשים טובים מאד. פוליטיקה לא מעניינת אותי בכלל. קורה (לעתים די רחוקות) שעוצרים אותנו בבוקר במחסומים, שואלים כמה שאלות ונותנים להמשיך. היה מקרה ששמו אותי בצד עם החברה, ביקשו רשיונות, תעודות, ואז התחילו לחפש באוכל וגם רצו שנוריד מכנסיים. שאלתי למה, אז אמרו תשתוק ואל תפריע לנו בעבודה. זה לא לעניין.

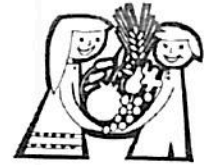
בנוסף לעבודתו באשדות, החל חמזי לבנות משתלה גדולה בקרבת הכפר ויש לו בית קפה בשותפות עם אחיו מגיהאד שפתוח בשעות הערב.

מאז שהגעתי, הקיבוץ השתנה והתקדם יופי. החקלאות היא עסק גדול ומבטיח, הרבה בזכות שמוליק מידלר, איש שמבין עניין, בעל לב חזק, שיודע מה ואיך לגדל. אני בטוח שבזכותו, ובזכות עוד אנשים טובים, החקלאות באשדות תתקדם והתוצאות ילכו וישתפרו כל הזמן.

בימים אלה החל צום חודש הרמדאן מספר חמזי. הצום מתחיל בארבע וחצי לפנות בוקר ונמשך עד שמונה ועשרה בערב. מי שחקלאי (כמוני) שותה בזמן העבודה אבל מקפיד לא לאכול, אלא בערב, אז אנחנו נפגשם כמה אחים ואוכלים יחד, שזו חוייה משפחתית מעצימה.

שמע: אבנרון

קורות וועדת ביקורת

לקראת סיומו. גם דו"ח זה לאחר כל התהליכים הביורוקרטיים יובא לאסיפה.

הוועדה שוקדת בימים אלו על בחירת וקביעת נושא לביקורת נוספת, בתקווה שיגיע לסיומו עד סוף שנה זו. בנוסף אנו מתכננים לעדכן את תקנון הביקורת ולהתאימו לימינו. בתחילת דרכנו כוועדת ביקורת, זכינו לשיתוף פעולה מצד ממסד הקיבוץ (מזכיר, יו"ר, מנהלי עסקים) והענות של רצון טוב מתוך הבנה בחשיבות נושא הביקורת לאשדות, אך עם הזמן אנו מרגישים תחושה קשה של התרחקות ועיכובים מיותרים, ואנו מצרים על כך.

בהיררכיה הקיבוצית וועדת הביקורת הינה תחת האסיפה ומחובת כל הגופים של אגדה ואשדות בעמק כולל ההנהלה לשתף פעולה עם הביקורת.

אני רוצה לנצל כתבה זו ולפנות לחברים בבקשה להביא נושאים שחשובים לכם לביקורת, לא נוכל לקבל נושאים באוויר אלא צריך שהנושא יהיה מגובה במסמכים ונקודות ציון ברורות, לא על שמועות או תחושות. ניתן לפנות לוועדה בכתב או בעל-פה, אך לא באופן אנונימי; אולם אם נתבקש לכך, יישאר שם הפונה חסוי, לידיעת חברי הוועדה בלבד.

פניה זו מופנית גם להנהלת הקיבוץ להעלות נושאים לביקורת, ולגופים המבוקרים לשתף פעולה מתוך הכרה והבנה שמטרת הביקורת היא לשפר ולא לפגוע באיש. אנו רואים בפעילות זו חשיבות רבה לניהול מסודר ושקוף וטוב לכולנו.

במהלך האסיפה יוסבר יותר על פעילות הוועדה ועל ציפיות הוועדה מהאסיפה מהציבור ומההנהלה.

חג שמח,

דודו איתן יו"ר וועדת ביקורת, בשם חברי הוועדה.

ועדת הביקורת הנוכחית, נבחרה בתחילת 2015, וחברים בה – **דודו איתן, אלי פאר ולירון ראובני**. עם בחירת דודו כיו"ר הוועדה ובראשותו החלה הוועדה את עבודתה בתהליך לימוד תחום הביקורת בכלל ובאשדות בפרט. אנו רוצים לנצל הזדמנות זו להודות ליו"ר הוועדה הקודם – אבנר רון – על העברת הנושאים והמידע שברשותו.

דבר ראשון שעמד על שולחן הוועדה היה בחירת מבקר חיצוני לקיבוץ. התהליך כלל ראיונות עם מספר מבקרים, שבסופו נבחר כמבקר לאשדות – **נעם קדמן מחברת BDO**.

במקביל לתהליך בחירת המבקר, עסקה הוועדה באיסוף נושאים לביקורת, שבמהלכו פנינו לציבור לקבלת נושאים המעניינים אותנו. ואכן לאחר קבלת מספר נושאים ובהתייעצות עם חברי הוועדה ומנהלי הקיבוץ ואגדה הוחלט כי נושא הביקורת הראשון יעסוק ב**תשתיות הקיבוץ**.

ביקורת זו הסתיימה והדו"ח עבר את כל התהליכים הביורוקרטיים הנהוגים באשדות – קבלת תגובה, דיון בהנהלה רחבה וכעת אנו ממתינים לזימון לאסיפה לצורך הצגת הדו"ח בפני הציבור.

למעוניינים לעיין בדו"ח לפני או אחרי האסיפה יש אפשרות לקבלו במזכירות. חשוב לזכור שדוחות הביקורת הינם פנים קיבוציים ואין להעבירם או להפיץ מחוץ לקיבוץ.

אני מקווה לנוכחות גבוהה של חברי הקיבוץ באסיפה, כי חשוב לנו מאוד וזו הזדמנות נפלאה לאפשר לציבור להגיז את דברו ולהביע את דעתו.

פעילות הוועדה מתבצעת על פי תקציב שנתי מוגדר מראש ובהתאם לכך נקבעים כמות הנושאים לביקורת בשנה וקצב ההתקדמות. עם סיום שנת 2015 ותחילת 2016, החל המבקר את עבודתו על נושא הביקורת השני שבחרה הוועדה ועסק ב**השכרת מבנים** של הקיבוץ הן של הקהילה והן של 'אגדה' (דירות ומבנים לעסקים) ונימצא כרגע

הקשר שבין עצי תמר לניכור

הפילוסוף פרידריך הגל תבע את המונח 'ניכור', אותו המשיכו מרקס ונוספים, שהמשמעות שלו היא שרוב האנשים לא עוסקים במוצר השלם אלא בחלקים ממנו, ומתמקצעים בשלב אחד. ולכן (וכאן זה מתקשר לעצי התמר שלנו) אם אתה רוצה להיות מאוזן עם הטבע, עליך להתערב בו כמה שפחות. במילים אחרות: תן לטבע להיות טבע.

תחת זאת, ובשם האיזון הקדוש בין צרכי האדם לטבע, אתה קורא למנוף (זה עולה כסף!!) והעץ, שבטבע נראה כמו תמר, הופך באיווחת מזמרה מכנית לדחליל. אם לא רוצים תמרים, מצטרף אהרלה לדעתו של דני פלג, תורידו את העצים ותנטעו משהו אחר במקום. אצלנו עושים משהו שהוא לא זה ולא זה (באידיש זה נשמע יותר טוב!). זה דומה לסיפור על האיש האומלל שגם אכל מפרי הבאושים, גם חטף מכות ולבסוף גורש מן העיר. גם מוציאים כסף על הדחליל המסכן וגם לא נהנים מנוכחותו.

אהרלה: לצערי, אין היום בקיבוץ פורומים שיושבים ודנים בדברים, אלא בהקשר של ברורים. אין צוות מוחות שיושב להחליט מה אנחנו רוצים מעצמנו, ולכן, כדי למנוע אי נעימות מול המינהל אנחנו מקימים הרחבות ומשכנים בהן מתעשרים חדשים (נובורישים). הלזה ייקרא צמיחה דמוגרפית? האם זו פסגת חלומותיה של התנועה הקיבוצית?

שמע: אבנרון

כשראיתי את שיטת הגיזום החדשה של עצי התמר בחצר אשדות, די השתוממתי. מצד אחד העצים נראים מסודרים, נקיים ומצטלמים לא רע על רקע הדשא הירקרק. מצד שני, משהו בגיזום נראה כמו מתאכזר לטבע עץ התמר, שנוהג להוציא את ענפיו מקודקודי הצמיחה שבצמרתו (הלולבים) ולהסיט אותם לצדדים, מה שהפך לסמלו המסחרי של מין זה.

דני פלג שמכיר היטב את הגן הציבורי סבור שאין טעם להשאיר עצים שצומחים לגובה ובנוסף מלכלכים את הסביבה, והפתרון הנכון לדעתו הוא לעקור את עצי התמר הגבוהים שבחצר ולשתול במקומם עצי צל, או לחילופין לשתול עצי צל, לחכות שיגדלו מעט ואז לעקור בהדרגה את עצי התמר. הצעתי את הפתרון הזה כבר מזמן, אומר דני, ואולי עכשיו, בעקבות התקפת החידקונית יש סיכוי שיתממש.

אהרלה הדד לוקח את סיפור עצי התמר למקום קצת אחר. המטרה של כל גוף אורגני היא להמשיך את קיום המין, וקיום המין לא יכול התממש אלא אם יש תאום ואיזון בין הסביבה הפנימית שלו (כלומר מהעור ופנימה) לבין הסביבה החיצונית (מהעור והחוצה לחלל). למה כווייה כל כך מסוכנת? משום שנוצרת חדירה שבעקבותיה יש יציאה של חומרים ללא בקרה מהסביבה הפנימית לחיצונית, שעלולה לגרום לנכוה נזק רב (עור דק בגיל הזקנה הופך לפגיע ופציע).

חלומות ומציאות

יונתן אלטר

איך שגלגל מתהפך

החלום של ההורים הקיבוצניקים, בדור הקודם היה (הכתוב כאן מיועד לשני המינים ונכתב בלשון זכר רק לשם הנוחיות) שהבן שלהם יתפוס בת זוג עירונית מסודרת, כלומר שהוריה מבוססים ויוכלו לעזור לבנם לצאת ממצב של קיבוצניק חסר כל (שם יפה לענין) לרווחה. השבוע, בשיחה עם אחת האורחות מהמרכז היא שואלת אותי אם יש לי נכד בן 3 או ארבע שיכול להתאים לבת שלה בת ה-3. למה? אני שואל והיא אומרת, אני לא הצלחתי אז לפחות שהבת שלי תתחתן עם קיבוצניק ותהיה מסודרת. מה זה מסודרת אני שואל והיא אומרת: סביבה ירוקה, בטוחה ושקטה, בתי ילדים שפתוחים בחופשים, מה עוד צריך?

לגור בארמון

יום אחד, כאשר לא היה צמוד לאיזה משחק בטבלט, אומר לי יאיר (הנכד בן 8) שהיה רוצה לגור בארמון. למה אני שואל?

יאיר: כי בארמון אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.

ואז הוא שואל

יאיר: אם היית גר בארמון מה היית רוצה לעשות?

אני: שותק.

יאיר: מה אתה לא יודע מה אתה רוצה לעשות בארמון?

אני חושב לעצמי: מה הייתי רוצה לעשות, אם הייתי יכול לבחור לעשות מה שאני רוצה? ולא עולה לי שום דבר.

יאיר: סבא, תענה לי!!

אני חושב לעצמי: כבר אין לי חלומות. בסך הכל רוצה להיות בריא, לקרוא ספרים ולעבוד בגינה.

אני אומר: אני רוצה לקרוא ספרים.

יאיר: אז יהיו לך בארמון המון המון ספרים.

אני: האמת, גם עכשיו יש לי המון ספרים אבל אין לי זמן לקרוא אותם.

יאיר: אבל בארמון אתה אחראי על הזמן שלך. ותוכל להחליט שיש לך זמן לקרוא.

ואני חושב לעצמי: גם עכשיו אני די אחראי על הזמן שלי ובכל זאת לא מוצא זמן לקרוא.

כנראה אני מקבל החלטות לא מספיק טובות.

מציאות

יונתן (אלטר) שואל, יונתן (שטיינדל) משיב

לכבוד רכז הביטחון בישוב

שלום יונתן (שטיינדל)

בעקבות הגניבה של הרכב של ברוריה ויואב שרון, דרך הגדר, אני מבקש לשאול:

כמה מסובך או כמה יקר לרתך ברזל בגובה של מטר לאורך הגדר כמו שנעשה כבר בחלק מהגדר.

או

כמה מסובך או כמה יקר לסיים להניח להצמיד לגדר את גזעי התמרים, כמו שנעשה בחלק מהגדר.

יונתן (אלטר)

שלום יונתן (אלטר)

אני בתהליך בדיקה של הנושא. יש עיכוב קל עקב החג.

לרתך ברזל יקר יותר מפריסת גזעים אולם יש לכך יתרונות.

נקווה לקבל אישור בקרוב מהוועד המקומי ולהשלים המשימה.

יונתן (שטיינדל)

טיפים לספורט מהנה

להקפיד יותר על משמעת תזונתית? מצוין- התחילו בזה **עכשיו!** אל תדחו את ההחלטה שלכם לעתיד עם משהו שאפשר להתחיל בו בזה הרגע.

בהזדמנות זו - **תודה מיוחדת וענקית** ממשפחתנו לאחת היחידה והמיוחדת- **זוהר זאבי יחיאלי**. זוהר ליוותה את התהליך של חזרתנו לאשדות מהתחלה, ועשתה זאת בדרך שגרמה לנו להרגיש שדואגים לנו ורוצים בנו. לאורך כל הדרך היא תמכה בנו, הסבירה, ענתה לשאלות ולבטיים שעלו והכל בדרכה המיוחדת, הרצינית והנעימה. תודה לך זוהר!!!

בהצלחה! וחג שמח!

מייגן ויותם בארי

"...בכורים פרי הלולים... שי הבאתי--"

לפני שנה בדיוק הוכרזה באשדות "שנת בריאות בקהילה" - פרוייקט משותף לקהילת שני הקיבוצים ולחינוך החברתי בהובלתו של גיא צליל. אחת המטרות שהוגדרו בשיחות המקדימות הייתה שיפור משמעותי בדרך ובתוצאה במירוץ העצמאות 2016. הנבחרת שלנו נאספה והתחילה להתאמן למירוץ, בהובלתו המקצועית של אייל אלטר.

בחלומות הכי פרועים לא האמנתי שננצח... אבל החבר'ה שלנו התעלו ברגע האמת, ובתוצאה שרחוקה רק 16 שניות משיא המסלול, קבעו ניצחון ענק, היסטורי, שיעשה גלים לעוד שנים רבות. כל הכבוד לכולם!!!

החגים (למעט שבועות) ממש מאחורינו, והקיץ כבר כאן. אספתי לכם כמה טיפים הנוגעים לחזרה לשגרת פעילות גופנית אחרי הפסקה:

רישום יומי + מטרה

נהלו יומן אכילה. קבעו את המטרה הראשית אליה אתם שואפים להגיע. חלקו אותה ליעדים קטנים וצאו לדרך. אל תשכחו גם לתעד את ימי האימונים וסוגי האימונים שלכם לצורך מעקב אישי. רצוי בשינויים קטנים.

התחילו בצעידה יומית - 20-30 דקות. החנו את הרכב רחוק מהיעד... שינויים קטנים אלו יגדילו את ההוצאה הקלורית שלכם במשך היום ובכך יתחילו את הצעד הראשון לעבר השינוי המיוחל.

שנו את הגישה - חשוב לזכור כי מצב הרוח שלנו מושפע מההחלטות אותם אנחנו מקבלים, לפיכך חשוב להחליט כי מצב הרוח שלנו יהיה חיובי במקום להיתקע במחשבות מעיקות בנוגע למשקל או חוסר הפעילות.

הפסיקו לדחות למחר עשו היום - זה הטיפ האחרון ולדעתי גם הכי חשוב. קיבלתם החלטה שעכשיו זה הזמן להיכנס לכושר או

תרבות חיים

כוחנו בחלשינו

לבקשתה של רינה פלג, אנו מביאים כאן חלק מדברים שאמר **דורון אלמוג**, חתן פרס ישראל למפעל חיים, בטקס קבלת הפרס במוצאי יום העצמאות. גם השנה, מזכירה רינה, נארח באשדות ילדים מקייטנת אילן, ונראה לי ראוי לאמץ את הדברים החשובים שנאמרו על ידי דורון, אביו של ערן ז"ל, שסבל מאוטיזם ופיגור קשה.

כשנולד, סיפר אלמוג, נתנו לו את השם ערן על שם אחי שלא שב מהמלחמה. ציפינו שיהיה מוצלח מאיתנו. בגיל שמונה חודשים אובחן ערן כלוקה באוטיזם ופיגור קשה. השמים נפלו. נדרשנו לעצב מחדש את חייו, להמיר את החלום על הילד המוצלח במאמץ מתמיד להסתפק בחיוך. שרק יהיה מאושר. נשבענו לעולם לא להתבייש בו, לעולם לא להסתירו, לאהוב אותו בכל מאודנו ובכל נפשנו. לאחר מותו, לפני תשע שנים, הבנו שתיקון עולם פרושו להעצים את האהבה שהועדנו לו, כדי לחולל שינוי עמוק בתפיסת האדם המוגבל במדינת ישראל.

הכפר שבנה דורון בנגב עם חבריו מעמותת 'עלה', נועד לדבריו להביא את צעקתם של ערן ושל חבריו לכל מקום, כדי ליצור אתוס חברתי חדש. מודל שילוב אחר, המעניק אהבה ובית חם לכל הנפגעים ולחלשים ביותר בחברה לכל משך חייהם, ברמת החיים הגבוהה ביותר שניתן. מקום אוטופי שאהבת האדם מוקרנת ממנו בכל פינה.

עוצמתה של החברה האנושית, אמר דורון, לעולם יבחן בעוצמתן של החוליות החלשות וחזיון החוליות החלשות הוא הצעד הראשון במסענו לתיקון עולם חברתי. ביום שילדים כמו ערן יהפכו לעמוד הענן המוסרי שלנו, המנחה אותנו לפחות אגו, ליותר נתינה, ליותר התנדבות, ליותר עשייה למען הזולת ליותר אהבה ללא תנאי למען החלש והשונה. באותו היום נהיה אנשים טובים יותר וחברה טובה יותר. באותו יום נחזק את עצמאותנו ונהיה ראויים להקרא חברת מופת.

בעלון מתחילת אפריל השנה, פורטה לחברים השתלשלות העניינים בנושא תקציב ועדת תרבות חיים. כזכור הוקצה לועדה בשנת 2015 תקציב בן עשרת אלפים ₪ אבל הכסף נלקח למטרות אחרות. מתקציב 2016 הוקצו 3000 ₪ בלבד. אחרי ישיבה סוערת בנידון נאמר שמתוך הכרה בחשיבות הנושא, יושג המימון ממקורות אחרים; ובכן מה שנאמר אכן קויים, ובאסיפת נוף אשדות האחרונה אושר לועדה תקציב חריג של 12,000 ₪ שנוספו על ה-3,000 שכבר אושרו.

סוכם שעל ועדה להביא תכנית לפיזור 30 מתקנים לאיסוף צואת כלבים כמו בכל רשות מסודרת אחרת, ועל כך תודות בשם הציבור והועדה.

מאחר ובאסיפה לא היה ברור לחלקים בציבור מהו תפקידה של הועדה (שמכהנים בה **גינת סולומון, דובי שושני, שאול אלטר, ברוריה שרון וישראל ברקאי**) ואנצל במה זו להבהיר:

מאחר ובחצר ישנן מספר אוכלוסיות, יש ליצור מכנה משותף של התנהגויות שיאפשרו איכות חיים והתחשבות בערכי יסוד כמו שמירה על ניקיון בשטחים ציבוריים, שמירה על בטיחות המשתמשים במדרכות, הקפדה על כללי וחוקי החניה, שמירה על שקט השעות המנוחה וכיוצא באלה.

הועדה לקחה על עצמה לטפל בנושאים אלה בהתאם לתקציב, והתחלנו עם נושא צואת הכלבים. מאד לא רומנטי ... אבל עלול לקלקל חלילה את הרומנטיקה...

חג שמח,

ישראל ברקאי

שבועות תשע"ו

למה בקיבוץ צריך תנועה קיבוצית?

הביא לדפוס: יונתן אלטר

ואופקים מגיעה הזכות להמשיך ולחיות לצד הוריהם במחירים שפויים וברי השגה. אין האחד בא על חשבון השני. התנועה הקיבוצית מוכנה למאבק לדיור הוגן לזוגות צעירים בעוטף עזה בפרט ובכלל מדינת ישראל, וצר לנו שחבורת עורכי דין מתל אביב פועלת במכוון לסכסך ולהסית את תושבי עיירות הפיתוח בקיבוצים. אנו קוראים לבית המשפט העליון לשים סוף לאבסורד ולאפשר לקיבוצי עוטף עזה והפריפריה לבנות ולקלוט תושבים חדשים".

מזכ"ל התנועה אמר כי בנוסף למלחמה שמנהלים נגד הבניה בקיבוצים, יש גם ניסיונות פגיעה בחינוך הקיבוצי ובחקלאות - "מי שחושב שאנחנו מתכוונים לעמוד מנגד לניסיונות הפגיעה בקיבוצים - טועה טעות מרה!" אמר מאיר.

מאיר הדגיש את הצורך להתמודד עם ניסיונות הפגיעה הללו כתנועה מאוחדת: "הקיבוץ הבודד או הארגון האזורי לא יוכלו להתמודד לבדם ולנצח. רבים ניסו זאת בעבר, ניכוו ונכשלו. רק יחד, ככוח מאוחד נוכל להיאבק על מה שיקר לנו. לשמור על זהותנו מצד אחד ולחזק ולבסס את עצם קיומנו מן הצד השני. זה נכון בכל תחום ותחום שבו אנחנו מאויימים. בכל תחום שבו אנחנו פועלים. זה נכון לגבי העבר, לגבי ההווה ובטח שלגבי העתיד המשותף שלנו. זו כוחה של הקואופרציה הקיבוצית. זו מערכת ההפעלה המשוכללת שלנו שאפשרה לנו לא רק לשרוד, אלא לצאת מחוזקים מהמשברים שחווינו.

זו מערכת הפעלה שעברה שידרוגים והתאמות למאה ה-21 והיא מהמערכות החברתיות והכלכליות המשוכללות והיעילות שיש היום במשק הישראלי". ולאפשר לקיבוצי עוטף עזה והפריפריה לבנות ולקלוט תושבים חדשים".

מזכ"ל התנועה הקיבוצית: "הקיבוץ הבודד או הארגון האזורי לא יוכלו להתמודד לבדם ולנצח. רבים ניסו זאת בעבר, ניכוו ונכשלו"

מאיר התייחס לניסיונות הפגיעה בדיור, בחינוך ובחקלאות ואמר: "מי שחושב שאנחנו מתכוונים לעמוד מנגד לניסיונות הפגיעה בקיבוצים - טועה טעות מרה!"

מזכ"ל התנועה הקיבוצית ניר מאיר דיבר, בכנס 'ברית פיקוח', ואמר בין היתר: במימד הכלכלי היום אנחנו חזקים יותר, וחסונים יותר משהיינו אי פעם בעבר. מפעלי הקיבוצים עומדים בחזית הטכנולוגיה והקידמה. החקלאות הקיבוצית חזקה ומפותחת. הארגונים הכלכליים איתנים. חברתית התנועה הקיבוצית ככלל נהנית משיבה ברוכה של בנים חזרה הביתה מצד אחד ואנחנו מצליחים לדאוג ולהעלות בהתמדה את תשלומי הפנסיות לחברינו הותיקים. לצד כל ההצלחות, אנחנו מתמודדים שנים רבות מול שורה של איומים קיומיים על עצם הגדרתנו את עצמנו כקיבוץ. יש לא מעט גורמים בחברה הישראלית שחושבים שהתנועה הקיבוצית סיימה את המשימות הלאומיות שלה ושאין בנו צורך יותר".

לעניין ניסיונות הפגיעה בקיבוצים, נתן מזכ"ל התנועה כדוגמה את עתירת הקשת המזרחית נגד 'חלופת האגודה', ותשובת המדינה לבג"צ כי יש לדחות עתירה זאת על הסף ולחייב את העותרים בהוצאות.

הכתבה השקרית בערוץ 10

ניר מאיר הזכיר את הכתבה ששודרה בעניין בערוץ עשר במוצאי שבת: "זאת הייתה כתבה מגמתית המסלפת את עיקרי ההחלטה על חלופת האגודה וכל מטרתה הייתה להעמיק את השסע וההסתה בין הקיבוצים לשובים השכנים. התנועה הקיבוצית ביקשה להגיב לכתבה אך ערוץ 10 סירב לפרסם את התגובה בשידור, וזו לשונה: "אנחנו מאמינים שגם לבנים ממשיכים בשדרות

חדש על המדף

ספר שהוא מחוות אהבה לאם ותזכורת מופלאה לכך שהורים הם מאותם כתבי חידה שעל ילדים לפתור בכוחות עצמם...

שפת הפרחים / ונסה דיפנבאו

שפת הפרחים הוויקטוריאנית שימשה להעברת מסרים רומטיים: יערה-למסירות, אסתר-לסבלנות, ורדים אדומים לאהבה. אך את ויקטוריה גיונס, שפת הפרחים שימשה בעיקר לביטוי תחושות כמו יגון, אי-אמון ובדידות.

מרגלי הבלקן / אלן פרסט

יוון 1940 בעיר נמל בסלוניקי, על רציפיה ובתי הבושת שבה, על סמטאותיה האפלות ובתי המידות, מתחוללת דרמה פוליטית מסעירה. רומן עוצר נשימה, על אדם שמסכן הכל כדי להילחם ברשע של העולם.

יום עצמאות שמח מהספריה!

ברוריה

שימוש במים אפורים ב- 1938?

ביומן משנת 1938 אנו מוצאים בסקירה על 'קימוצים' (חיסכון) בהשקעות את הצעתה של אהובה (?): "מכבסה – אהובה מציעה לבנות בריכה לאיסוף מי הסבון מהכביסה הלבנה שישמשו לכביסת בגדי העבודה. מנסיון עין-חרוד ידוע שסידור זה נותן קימוץ ניכר בסבון."

האם כבר אז נעשה ניסון להשתמש במים אפורים? האם הקדימה אהובה את זמנה?

האשה האחרת / הנק פיליפי ריאן
מזימות פוליטיות ורצח יוצרים תערובת נפוצה במותחן המושלם הזה. קוראים שאוהבים מסתורין ותככים פוליטיים יהיו מהופנטים. וגם אחרים.

נערות מכושפות / קתרין האו
רומן מצמרר, שאחר קריאתו הקוראים ימשיכו לחשוב על כוחן של נשים צעירות, בעבר ובהווה בו-זמנית.

אנה מתוקה / דז'ו קוסטולני
רומן פסיכולוגי הנקרא כסיפור מתח. גיבוריו, אדונים כמשרתים, מתוארים בדיוק חסר רחמים, אך בהומור ובאירוניה על תשוקותיהם, דחפיהם ושנאותיהם. התקופה – בין שתי המלחמות בהונגריה.

נוברדוק / שמואל בן-ארצי
סיפורים שהם מעין חזרה מאוחרת לעולם שחרב – עולם הישיבות בליטא של לפני מלחמת העולם השנייה

נוסעת ללא מלווה / שמואל ביורק
מתח בשפה אלגנטית ונטולת קלישאות. גופת ילדה מתגלה ביער ליד אוסלו. הילדה לבושה בשמלת בובה, על גבה ילקוט וסביב צווארה תלוי פתק – "נוסעת ללא מלווה"

רגעי המזל הקטנים של אמא / מתיו קוויק
סיפור אנושי עצוב-מצחיק על התמודדות עם בדידות קיומית, שונות חברתית וצורך עז באהבה – הפעם בעקבות מוות של אם אהובה.

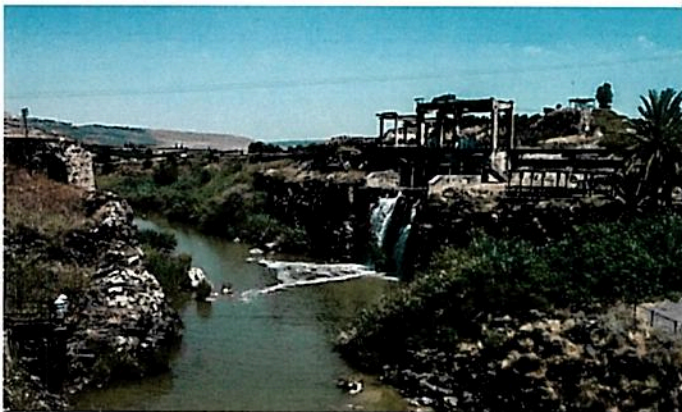
החיים שנועדו לי / קריסטין הרמל
מחברת רב המכר "המתיקות שבשכחה" רומן סוחף על המאבק לשחרר כשהזיכרונות מסרבים להרפות מאיתנו.

סיפור הכיסוי הכפול של אימא שלי / נתן שחם
ספר שוקק חיים, פרי זיכרונותיו של ילד שגדל בתל אביב של ביאליק ושלונסקי ולימים היה לאחד מחשובי הסופרים בדורו;

מי ומה באשדות

'תעלת האפס' שאורכה 1200 מטר נועדה במקור לחבר חלק ממי הירדן עם אגם נהריים על מנת להפיל את המים אל הטורבינות ולחשמל את הארץ. הפעם האחרונה שזרמו מים בתעלה היה למיטב זכרוני בשנת 2003 ומאז היא שובתת. לנוכח הפיתוח המואץ בגזרת נהריים החליטה ההנהלה להשתמש בתעלה המקורית שהיא בת קרוב לתשעים שנה, ולהזרים בה מים מסכר אדמה ועד סכר העודפים. במשך שבוע ניקה טרקטור את האפיק החרב ובימים האחרונים החלו לזרום בו מים הנופלים באמצעות מפל מסכר העודפים היישר לירמוך. אל תצפו ליותר מדי, כי כמויות המים הזורמים בירדן הדרומי לפי שעה זניחות למדי, אבל זה צעד חשוב נוסף להעלאת פארק נהריים לראש שמחתנו.

מפל נהריים, יוני 2016 ומתחתיו המפל ב-2003

מאז העלון הקודם שיצא לפני כחודש, עברנו שורת ארועים לא קצרה: חגים, טקסי זכרון וסתם ימי חול שכמעט נמחקו מן התודעה. מי שצריך תזכורת מאותם ימים רחוקים, יפנה לרשימתם של יונתן ועדי גל וריחות המנגל יעלו באפו מחדש.

שורת המבצעים שעושה כל-בו אשדות (שוק שלישי וכאלה) מביאים אליו עוד ועוד לקוחות שזוכים בחויית קניה יוצאת דופן ומחירים הוגנים בהחלט. ניסיתי להשוות את מחירים של הפירות בכל-בו המקומי (שאינם זולים כידוע) לאלה של 'השוק הישיר' בצומת מנחמיה ולא מצאתי הבדלים מאד דרמטיים, בעיקר כאשר מדובר בצרכן הקטן. ברור שככל שהקף הקניה עולה יש לשוק הפתוח יתרון מחירי מובהק. בנושא גבינות קשות (תוצרת עז-עיו) לא מצאתי יתרון לשוק הפתוח על פני חנות כל-בו חיצונית, אך המגוון גדול, ואיכות המוצרים גבוהה. הרעיון של 'שוק ישיר' שאמור להלחם בפערי התיווך המטורפים, הוא טוב ונכון, בתנאי שהלקוח מזהה יתרון משמעותי בשורה התחתונה, שאם לא כן, לא התקדמנו הרבה. בהזדמנות חגיגית זו אני מבקש לברך את כל-בו אשדות על מכירת חצאי אבטיחים ואסביר מדוע. עד כה בכל המקרים שקניתי חצי אבטיח, טעמו היה מצויין. לעומת זאת, לפחות מחצית האבטיחים שאספתי בשדה, כי סברתי שהם טובים, נזרקו לפח בשל ליקויים פנימיים. מה המסקנה? חצי אבטיח במחיר סביר בטוח ומשתלם יותר מאבטיח שלם בחינם.

אני לא בטוח שטיפול בצואת כלבים הוא הנושא שהכי מעיק על תרבות החיים באשדות, אבל הועדה סברה אחרת ממני, והחליטה להקדיש את תקציבה המוגדל (קרוב ל-20 אלף ₪) לטיפול במפגע זה. אם היו שואלים אותי, הייתי מועיד את רוב התקציב, אולי אפילו כולו, לרכישת מתקני מיחזור ביתיים (קומפוסטרים) כמו גם לטיפול בהפרדת סוגי אשפה - נושאים בהם מפגרת אשדות מרחק רב לעומת ישובים אחרים.

מי ומה - המשך

כל שנה מצפים לקטיף האבטיח בכליון עיניים. עונת אבטיח מוצלחת, כפי שהיתה לנו השנה, היא ערובה לשנה חקלאית טובה, ולכן ניתן לה דגש מיוחד. לשמחתנו, יש לנו מנהל גד"ש מצטיין וחדור מוטיבציה, ירון ממון, שמקפיד על כל שלב משלבי הגידול, ומחפש דרכים יצירתיות להתייעל כדי להיטיב בתוצאות עוד יותר. במפגש שהתקיים השבוע במועדון לחבר, סיפרה המנהלת העיסקית עמית אורלנד, שהקף השטחים החקלאיים שמעבדת אשדות למשקים אחרים, גדול פי כמה מהמשבצת שלנו, ועל איכות העבודה יודעים להגיד בגליל בעליון, שלא ראו דברים כאלה. יש בהחלט במה להתגאות.

על רקע המחמאות נשמעה ביקורת גלויה כלפי אנשי הגדש על כך שביום בו הסתיים קטיף האבטיח בחלקה הסמוכה לאנדרטה (חלקה עם אחוז גבוה מאד של פרי אי) עבר עליה טרקטור רתום לכלי על מנת להוציא מכלל שימוש את מה שנותר בה. הנימוק העיקרי: למנוע כניסת כלי רכב ומשאיות שמהדקות את השטח וגורמות נזק לתשתית. היה קשה, אבל בלענו את הצפרדע.

כעבור שבוע החל קטיף אבטיח בחלקת הגיונגל הרחוקה יחסית מהקיבוץ ובסיומה, התקבלה בדואר הפנימי הודעת טקסט שניתן לרדת לקטוף. גם כאן גילו הגד"שניקים חריצות יתר, לטעמם של אלה שלא הספיקו להגיע, ולמחרת היום עלה הטרקטור שפילח את האבטיחים שנותרו. שרה ויכה ז"ל לא היתה עוברת על כך לסדר היום...

סוף בעמוד הבא

מאגר הביוב של אשדות איחוד שימש לאורך שנים כבית גידול ייחודי של צבים רכים, מה שמלמד שגם למי אפסיים יש תפקיד בטבע. המאגר שנמצא תחת טיפולה של אגודת המים יובש לאחרונה, ואיש לא חשב על פתרון חלופי עבור היצורים הנחמדים שחתמו שם קבע. מאחר והקלישאה אומרת שבטבע אין ואקום, השכילו חלק מאותם צבים לנדוד בדרך לא דרך אל חלקת התמרים שעל הגבעה שם ישנן דרך קבע שלוליות ענק, ובביקורי האחרון שם מצאתי כמה עשרות צבים רכים שמשתכשכים בשלוליות וחוגגים. מאחר ושלוליות הן בדרך כלל מצב זמני, כדאי שנחשוב על פתרון קבע שימשיך את נוכחותם של היצורים הנחמדים הללו, שלא עשו כל רע לאיש.

איב נהור הקים באשדות חנות אופניים מפוארת, בהמשך גם קבע כאן את מגוריו ונישא לחן. לפני כמה חודשים ייסד איב קבוצת רוכבים, 'שמחה בגלגלים' שמה. חלקם אשדותיים (אסנת איתן, אלון אורבך ועוד..). והשאר ממקומות אחרים, אפילו ממרכז הארץ. הקבוצה יוצאת לרכיבות אתגריות במקומות שונים בארץ. הם פתחו קבוצת פייסבוק והפעילות רוחשת חיים. פרטים נוספים אצל איב וחן.

מי ומה - המשך

באת אפי.
 שכבת מרצלותי לאחר יום קציר
 כאשר השפולים כבר נצמדו
 בצומרי.
 נשקתי אל פנייך
 מטל אילנה כחול רטובים
 ואת רגלייך היחפות.

באת אפי.
 הנה הלהבה שפלהבה נשימת
 והנה להט שפתותייך
 על שפתותי כצת.
 אויה, מה יפה צילי אפך
 במאילנה ההיא
 כאשר חלומי יוקד.

צתה,
 כאשר הילנה הולך ונמוט
 ומתוק חלומי הינך מסתלקת,
 צופה כי מאחור מבינות אצביט,
 הויה את ניאון, הויה שיר,
 וצוד טרט ציני אריט
 שוב בצנייך התבונן
 כרכר על פני פצמונית אטט
 סאלה
 באני
 רוכן.

יעקב צבי שראל

אגב אבטיחים: צפיה בסרט וידאו ישן (1990) מלמד עד כמה היינו פעם חדורי שליחות לעזוב את כל עיסוקינו הבווערים ולרדת בחום של 40 מעלות לקטוף אבטיחים ועוד בהתנדבות. מה שאפשר ללמוד מהסרטון הרומנטי, לפחות לטעמי, זה שחלק מחברינו הוותיקים השילו מאז קילוגרמים רבים ממשקלם והפכו למודל משופר של שנות התשעים כמו הדס קיים, דודו אלטר ואמנון גורן (יסלחו לי אלה שלא נקבתי בשמם). אז הזמן כך מסתבר, עושה לנו רק טוב.

החלפת הרעפים על גגות אשדות הישנה (שכונה מערבית) הוא תהליך שכנראה התבקש (יש שסבורים שלא היה בכך צורך מייד) לנוכח המצב. בעת שהרים הקבלן סוסן את הרעפים הישנים של בית 17 (כמדומני) נחשף לו קן ענק של דבורים, שמסתבר שכבר טופל בעבר אבל לא מספיק בנחישות. מרגע שהתגלה הנחיל והחל לעקוץ בעובדים, הזמין סוסן דבוראי מוסמך, וזה הוציא ממקום המחבוא משקל לא מבוטל של חלות נוטפות דבש שיוצרו במהלך של מספר שנים. המפגע הוסר, הדבש ניגר והדיירים בירכו על המוגמר.

עלון 1480

עריכה ומי ומה: אבנר רון
 שער: ברכה פונדק
 איור ועימוד: אירית גל
 צילום עלון: אתי רון